

Tayyib Atmaca

Yanaşık Hece

hecetaşları

hecetasları

Şiir

Eser Adı:

Yanaşık Hece

Eser Sahibi:

Tayyib Atmaca

Kapar Resmi: Mehmet İpçioğlu

İç Düzen: Tayyib Atmaca

Yayın Yılı:

Kahramanmaraş 2025

isbn:

978-605-73280-7-6

Ana Yayın Numarası: **90722 /Şiir Serisi - 2**

Adres:

Haydarbey Mahallesi 32077 Sk. Armada
Evleri DEF/ Blok D/6 Onikişibat /Kahramanmaraş

Telefon: 0535 391 92 50

e-posta: hecetaslaridergisi@gmail.com

www.hecetaslari.com

Tayyib Atmaca

Yanaşık Hece

hecetaşları

Tayyib Atmaca

1962 yılında Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı.

Güneysu, Kırağı ve Ardıç dergilerinin yayın yönetmenliğini yaptı. Hâlen (e-dergi) Hece Taşları Şiir ve Açık kara Mizah dergisini çıkarılmaktadır.

Şiir ve denemeleri; *Ardıç, Ay Vakti, Bir Nokta, Dolunay, Edebiyat Ortamı, Gergef, Güneysu, Herfene, Karçıçeği, Kardelen, Kardeş Kalemler, Kırağı, Kuşluk Vakti, Lika, Millî Kültür, Mina, Palandöken, Salkım Söğüt, Sühan, Şehir Defteri, Tepe Edebiyat, Temmuz, Türk Dili, Türk Edebiyatı, Yarpuz, Yedi İklim, Yitik Düşler, Yitiköz, Yolcu*, vb. dergilerde yayımlandı.

Kahramanmaraş'ta yaşıyor, Onikişubat Belediyesinde memur.

Hüzünlerin Düğünü, Külingün Taşlara Çizdiği Nakış, Sarı Kitap, Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese, Döş Defteri, Uzun İnce Bir Türkü, Aşıklar Meclisi, Söz Açarı (Mehmet Gözü kara ile) *Temize Çekilmez Ömür Defteri, Çıktım Erdik, Hece Uçuşu, Can Kırıkları Sözün İzinde* (Tacettin Şimşek ile) *Üçübirarada* [Şiir] *Gece Vardiyası, Ebemkuşağının Altında, Eskişehirin Eskimeyen Yüzleri, Med Cezir Vakitler, Ucu Yanık Mektuplar, Kalp Şehri* [Deneme] [Şiir] *dOkunan Şiirler* [Şiir üzerine yazılar], *Yaralı Turna* [Çocuk Romanı], *Şiir ve Gelenek Üzerine Konuşmalar* [Söyleşi], *Serap* (Yasin Mortaş ile) [Mustafa Pınarbaşı'nın Bütün Şiirleri] *Afşinli Şairler ve Ozanlar Antolojisi* (Yasin Mortaş ile) kitapları yayımlandı.

Şiir Bir Hikâye Aslolan İnsan

İnsanın insandan uzaklaştığı, sözlerin içinin boşaltıldığı, hangi dostun candan hangisi camdan, sarılmadan farkı göremediğimiz, sözlerden bir petek öremediğimiz, yarayı şefkatle saramadığımız, dosta bahanesiz varamadığımız, nefis putlarını kıramadığımız, işimiz düşmeden aramadığımız, gözümüzü yumup göremediğimiz, Allah selamını veremediğimiz, sevinci sevinçle karamadığımız, gönlümüzle sofraseremediğimiz, tebessümden çiçek deremediğimiz, zulme göğsümüzü geremediğimiz, bir zaman dilimi kişner kapıda.

Bir zaman dilimi kişner kapıda, herkesin gözünde bir at gözlüğü, sağa bakmak yasak sol ona benzer, karşıya karşıya daha karşıya, istediğin kadar bakmak serbesttir, ama önemlisi görebilmektir, görünce gördüğün denecek yerde, denmesi gereken denilmelidir, denmemesi sözler yenilmelidir, ağız bir değirmen dil onun taşı, nefisinden ağzına neyi dökersen, onu öğütürsün odur servetin, ancak sözle alışveriş yaparsın, sözün kalpsa hokkabazlık yaparsın, kendinden başkası müşterin olmaz, sesin sana çarpar müşteri kaçır.

Sesin sana çarpar müşteri kaçır, bir ipte oynamaz kalp ile nefis, her gece paranın üstüne yatan, gözünü gözünün üstüne koymaz, gurk tavuklar gibi gıgılar durur, gözleri dünyayı tarayan radar, varsanımlar görür sabaha kadar, aç hâlini görmez acıyı bilmez, bir yetim okşamaz gözyaşın silmez, yüreğine hayır hasenat gelmez, ölmeden ölümü aklına salmaz, yağdığına bakar bereket kalmaz, yapışır dünyaya iki eliyle, ayakları yerden kesiliverir, yerden bittiğini unutuverir, toprak burcu burcu tütmez gözünde, bahar düşü olmaz ömrün güzünde.

Bahar düşü olmaz ömrün güzünde, ne yaşadın neler gördün hepsi o, sen kimsin ben kimim kim Kiziroğlu, dünyada kaç kere yüz yüze geldik, uzaktan yakından sevgi besledik, kalbimizi kalbimize yasladık, sevinci çoğalttık böldük acıyı, gelen gitti sıra bize gelecek, şiir bir hikâye aslolan insan, cennet ve cehennem herkese yeter, bu dünya kıracak dökecek kadar, değerli olsaydı takla attıran, her doğan gün yüzü gördükten sonra, geldiği yurduna geri gönderir, hayat defterini karalatmazdı.

Şairlerin Hâli İçler Acısı

Şairin kalemi taşı yontuyor, okşuyor nefisini dışı sözlerle, kelimeler daha kekre olmadan, dalından yolarak yolluk yapıyor, acıkınca ne yediğin bilmiyor, konuşuyor ne dediğin bilmiyor, sırtıyor güldüğünü sanıyor, gülücüğü saklanıyor aynaya, kendine bakmaya zaman yetmiyor, başkasında göremiyor kendini.

Şairin nefesi fena kokuyor, ne yiyor ne içiyor kendisi bilir, kendisinden başka bir bilen olmaz, bütün yüksek dağlar onun eseri, bütün alçaklıklar ufacık işler, meydana sürdü mü nefis atını, bütün ciritçiler değneğin saklar, vurduğunun gözlerine kör eder, sözünün üstüne biri söz koysa, satırla saldırır şehri dar eder.

Şairin egosu zor tatmin olur, övdükçe kuyruğu aslana döner, yol ondan sorulur yordamı bilir, her sözü bir gram altına eştir, her imgesi bir şiire karşılık, kartlaşmış kızların son göz ağrısı, yeni yetmelerin en kart horozu, ne zaman nerede nasıl şekilde, kimse bilmez nasıl öteceğini, ona sorsan tüm çöplükler kendinin.

Şairin şiiri amanın aman, dışında vay vaylı içinde saman, hece dersen kokusu yok içinde, serbest atar vurduğunu gören yok, atar tutar sosyal medya yurdunda, okumadan başkasına tıklar, başkaları kendisine tıklasa, hindi gibi kabararak dolaşır, bir kamyon karpuzu koltukta taşır, birisini vermez imge bilmeze.

Şairin şiiri bir av tüfeği, attığını vurur sarp yamaçlarda, avladığı ceylan ya dağ keçisi, boşa mermi attığını gören yok, hem avını vurur hem de itini, vursa cızbız yapar hınzır etini, aslandan çekinmez kurtlardan korkmaz, girdiği ormanın dayısı olur, har vurarak harmanını savurur, kolculardan tekmil alır her akşam.

Şairin şiiri edep yumağı, açıldıkça hicabını yitirmez, dereden tepeden yalan getirmez, ham sözlerle şiirini yetirmez, sözü tartar darasını çıkarır, safisini sunar müşterisine, yazdığının arkasına gizlenir, adı anıldıkça kendi küçülür, kendi küçüldükçe şiiri büyür, kalemmini put yontmakta kullanmaz, bir divanı olsun diye uğraşır, ama meyil etmez divaneliğe.

Şairlerin hâli içler acısı

Çekilmiyor artık şiir sancısı

Niyazi Ağabey Ruhun Şad Olsun

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu ağabeyim için

Aylardan ağustos günlerden cuma, beyaz elbiseyle sultan ülparslan, cuma namazını kıldıktan sonra, *beyaz haberleri* duyurmak için, toprağı kaniyla yoğurmak için, yoksulu yetimi kayırmak için, sancakla burçların vuslatı için, kürdü türkü ile rum ülkesine, allah'ın izniyle yalın kılıçla, dalınca bir uçtan ta öbür uca, gökte yankılandı allahuekber, açıldı kapısı anadolu'nun.

Aylardan ağustos günlerden cuma, halit bin velid'in diktiğı sancak, diyarbakir kalesinde rüzgâra, bağırını açarak dalgalanırdı, ömer camii'nin yan avlusunda, peygamberi gören gözler aşkına, ne oldu da böyle döndük şaşkına, ne din tanıyan var ne mem û zîn'i, islam ümmetinin bir ferdi iken, gülün boynu bükük sırtır diken, yarabbi kahrolsun nifakı eken, küfrün bayrağını burçlara çeken.

Aylardan ağustos günlerden cuma, bilmeyenler bilsin çanakka- le'de, yemen'de baküde sarıkamış'ta, bursa eskişehir ve kütahya'da, izmir'de antep'te şanlıurfâda, kahramanmaraş'ta osmaniyede, sırtımızı sırtımıza vererek, gönlümüzü gönlümüze sererek, göğsümüzü süngülere gererek, birlikte savaştık yarınlar için, de haydi söyleyin bu savaş niçin?

Aylardan ağustos günlerden cuma, fırat dicle murat hırçın akıyor, bereket kalmadı toprağımızda, birlikte ağlayıp gülüştüğümüz, bir dürüm ekmeğı bölüştüğümüz, tavuğumuz birbirine karışan, kızlarını alıp kız verdiğimiz, hangi gavurların hangi sözüyle, soframıza bıçak saplamak ister, islam ümmetiyken bir sorun yoktu, yüzüne bakınca ayna olanlar, nereye gizlendi bilen söylesin.

Aylardan ağustos günlerden cuma
Siyonist tacirler geçti hücumu
Ya Allah Bismillah Allahü Ekber!..

Hüzün Tavan Yapar Eylül Ayında

Bizim gördüğümüz bu eylül değil, üzerinden yarım ömür eskidi, kanımızda deli taylor koşarken, ya kızıl elmanın peşine düştük, ya orak çekice kulluk eyledik, komünistler moskova'ya gitmedi, mao lenin enver hoca ve che, peşi sıra sürükledi herkesi, arkasında devrim oldu iran'da, sonra ressam konan çıktı ortaya, sorgusuz sualsiz darağacında, sallandırırverdi göğekinleri.

Bizim gördüğümüz bu eylül değil, ağaçların yaprakları yeşilken, birden bire soldu benizlerimiz, damarlarımızda kan donuverdi, asker yolda tuttuğunu götürdü, peşi sıra gidenler de suçlandı, ama kimse bilemedi suçunu, hak nerde aranır hakkı kim tutar, bilebilen bilgisini yitirdi, kimse korkusunu taşıyamadı, devlet derinlere daldı çıkmadı, gömdük kitapları toprak altına.

Bizim gördüğümüz bu eylül değil, ortada bir dava vardı netekim, onlar soldan bizse sağdan dalardık, herkesin gözünde bir at gözlüğü, başka yöne baksa bile görmezdi, ileriye bakanımız var idi, biz sadece o bakana bakardık, sanki biat etmiş gibi bakana, bir söz söylemeden emre uyardık, bıyığına bakıp adam seçerdik, slogan atmazdık amerika'ya.

Bizim gördüğümüz bu eylül değil, ulucanlar mamak diyarberkir'de, anamızın iki katı ağladık, sağır duvarlarla içten konuştuğuk, marşlarla uyandık gece yarısı, coplar sırtımızda izler bıraktı, uysal koyun olmak için yarıştık, dava kalmayınca mecbur barıştık, hücrelerde çığlık ya kur'an duyduk, burada tanıdık sabır ve şükrü, burda kaldık allah ile başbaşa.

Bizim gördüğümüz bu eylül değil, aynı silahlarla birbirimize, ayrı gecelerde kurşunlar sıktık, yufka yürekliler çetin yollarda, bir bir döküldüler turan gelmedi, denizin elinde kızıl bayrağı, erdal eren aldı bastı bağrına, sonra albayrağı selçuk duracak, dualarla okşayarak yürüdü, gözümü yumunca budur gördüğüm, ne devrimci kaldı nede ülkücü.

Vefa Size Ömür Her Yerde Cefa

Nereye kaçalım kaçak değiliz, insanız bir tane elbisemiz var, hangi yana dönsek eli çamurlu, ya sıraya durur ya da keskenir, kendimizi saklayacak bir yer yok, sakınacak halimiz de üstelik, boş bakışla seyrederiz âlemi, dilimizde titrer durur sesimiz, herkes sağır olur ya da kör olur, gölgesiyle sohbet eder insanlar, avurtları şişer iner durmadan, taklit eder durur zurnacıları.

Kime nasıl selam vermek gerekir, geçmedi bu dersi ulu hocalar, bu yüzden ya selam ya da merhaba, allah selamının yerini tutmaz, gönülden gönüle kapılar açmaz, sözcükler dilinden zorla dökülür, içinden geçenler aklına gelmez, aklına gelse de söze dökülmez, söze dökülse de bir tadı olmaz, yasyavan sözlerle kurulan cümle, cümle kapısından girmez içeri.

Aç yatan kalmadı etrafımızda, ama gönüllerin hâli hâl değil, herkesin bir dünyası var kendince, ne eker ne biçer nasıl bereket, kime gider kimler kendine gelir, kendine gelenler neden gelirler, gelirler giderler istasyon gibi, ama yürek sarı özek bozkırı, ne sürmeye gelir ne de ekmeğe, herkes birbirinin hasımını gibi, ya kaçarak korkusuna el eyler, ya kinini sabah akşam bileyler.

Sonsuzluğun sahibinden habersiz, herkesin elinde cetvel ve kalem, geleceğin planını çiziyor, kafasında seksen tilki geziyor, kuyrukları birbirine değmiyor, hinoğlu hinlikte herkes yarışta, herkes ölçüsüyle sekiz karışta, inanmayan ölçsün inanmıyorsa, herkesin serveti yanında giden, sekiz metre bezi olur o kadar, ilk ve son nefesin arası kısa, varsın süren sürsün dünyada sefa, vefa size ömür her yerde cefa.

Abim Bir Kumsalda Ben Bir Kumsalda

Aylan Bebek için

Benim adım aylan ağ'beyim galip, suriye'ye kanlı bahar gelmeden, kobani de bir evimiz var idi, kuşlar gibi cıvıldaşıp bahçede, acıkınca annemize koşardık, akşam babamızın iki dizine, oturup yüzünü öpünce her gün, yorgunluğu dökülürdü üstünden, babaların babasıydı babamız, annemizse sultanlardan bir sultan, bütün çiçeklerden güzel kokardı, geceleri o kokuyu almadan, uykumuz gelmezdi sabaha kadar.

Bir gün üstümüzde uçaklar geçti, biz pilota el salladık görmedi, turnalardan güzel haber beklerken, neden bomba yağdı anlayamadık, komşu teyzelerden çığlık sesleri, kapımızdan içeriye girince, annemin gözleri ah o gözleri, ağlarken yakından görememiştik, bir şeylerden korkuyordu anladık, kanadına alıp ikimizi de, o ağladı biz ağladık durmadan, akşam babam geldi çoğaldı ağıt, komşularda koşup dahil oldular.

Acı günler acıları peşine, takarak çoğaldı korku büyüdü, annemin babamın derdi çoğaldı, komşu amcalarım ve teyzelerim, yanına alarak çocuklarını, türkiye'ye doğru yola koyulduk, baba lütfen evimizde kalalım, demek istediysek diyebilmedik, son kez evimize bir el salladık, sonra mahallemiz uzakta kaldı, az gittik uz gittik işte tel örgü, karşıda bir sıcak yuva özlemi, korku ümit arasına sıkıştık, mürşitpınarı'ndan girdik içeri.

Yerinden yurdundan oynarsa insan, gittiği her yerde sığıntı gibi, her bakışı kurt bakışa benzetir, belki de bu yüzden annemle babam, daha iyi hayat yaşatmak için, içinde avrupa düşü büyütmüş, *erguvan bakışlı bir akşamüstü*, sizin tatil beldenizde bodrum'da, geçmek isteriken karşı sahile, lastik botumuzu ölüm dişledi, annemizin ellerini aradık, ulaşmadı babamıza sesimiz, sonrasını siz kendiniz anlattın, abim bir kumsalda ben bir kumsalda.

Mazlumların Ahı Arşa Merdiven Olur Dayanır

Kızıl arı yuvasına çomak sokup kaçarsanız, arıların hışımından payınıza düşen kadar, iğnelerin acısıyla kıvranmaya başlarsınız.

Lahananın yaprağını kıtır kıtır yiyor iken, sıra köküne gelince çığlığınız şehir yıkar, tutunacak dal ararken üstünüze kök devrilir.

Sizin zinanın ürünü bu terörün yavruları, silahların namluları bir gün size çevrilince, aklınızla aranız bir mayın tarlasına döndü.

Paylaşmayı bilmeyenin payını kurtlar kemirir, sömürerek semir-
menin zekâtı korkusu olur, uykusunu böler mazlum mahzun sabi
çığlıkları.

Her ülkede bir yalancı bahara girdik havası, estiren kışın geriden
geldiğini hesaplasa, paranın pulun köpeği dış gösterip ısırmazdı.

Kıyılara vuran ölüm sizi yatakta yakalar, ne kaçacak bir yeriniz
ne karşı koyacak gücü, satın almak ne kelime kâfi gelmez servetiniz.

Aklınızın ortasına diktiğiniz anıtlarla, evinizle barkınızla metresiniz sevgiliniz, çocuklarınız ne yapar tsunami karşısında.

Bu yenedünya düzeni böyle geldi böyle gitmez, hesapların en üstünde bir hesapkar yok belleme, bunu böyle bilmeyenler varsın oynayıp dursunlar.

Medeniyet savaşında barbar olanlar kazanmaz, mazlumların ahı arşa merdiven olur dayanır, yüz yıllardır bu uyuşuk islam ümmeti uyanır, kendini müslüman bilen allah boyası boyanır, göğsü tunçtan kalkan olan zulme dağ olur dayanır, sonra yârin kapısına boyun bükerek dayanır, parçalanır haritalar dünya zulümden kurtulur, gönlümüzün burçlarında bayrağımız dalgalanır, dileğimiz bu ves-selam gayrisi bir kuru kelam.

Vekil Olan Eder Asıl Yemini

Doksan dokuz güzel isim sahibi, önce sana bu makamın hakkı-
çün, sonra senin huzurunda millete, ekranlar başında bizi izleyen,
radyolarda sesimizi dinleyen, bu ülkenin havasını soluyan, hem
müslümanın gayri müslimin, derdi ile dertlenmeyi dert bilip, der-
dine denmançün yirmi dört saat, kirpiğimi kaşlarıma çatarak, gere-
kirse bu koltukta yatarak, uyanınca horoz gibi öterek, adınıza karar
vereceğime,

Sizlerden aldığım bu emaneti, şanınıza layık hizmetler için,
hakkının yanında hakkı kaldırıp, haksızların korkuları olmaya, ka-
nımda kaynayan bu cesaretle, ülkenin bölünmez bütünlüğünü, var
günlerde yok günlerde birlikte, acıları paylaşarak azaltıp, sevinç-
leri paylaşarak çoğaltıp, yeryüzünün neresinde olursa, mazlumun
yanında olacağıma, erdemlerinizi erdemim bilip, klas bir duruşla
duracağıma,

Dün omuz omuza durduklarımız, birlikte hayaller kurduklarımız, haksızlığa göğüs gerdiklerimiz, karşılıksız selam verdiklerimiz, gözümüzü yumup gördüklerimiz, bir sofrada bağdaş kurduklarımız, *yârin kapısında ite çakala karşı*, koymak için meydan seçmeden, hamza vakarıyla durduklarımız, sizlerden aldığım bu emaneti, benden sonra seçilecek vekile, üzerine en ufak bir lekeyi, sindirmeden teslim edeceğime,

Ey ezelin ey ebedin sahibi, biz gayret gösterdik nasip eyledin, herkesten akılı ve becerikli, elbet ben değilim bu bir sınavdır, oturduğum bu koltuğun hakkını, heva ve heveste harcatma bana, mahkemeler dolup sonra taşmasın, devlet kasasına kalpazan bekçi, hiç bir memur kelle kesen olmasın, hiç bir yere hiç bir kimse araya, kırk kapıya seksen değnek vurarak, torpille işini kovalamasın, bize basiret ver dünya kaynıyor, yeniden bir tarih yazacağıma, namusum şerefim tüm değerlerin, kitabım üstüne yemin ederim.

Dünyanın Saati Çalana Kadar

Bir işin düşmesin insanoğluna, eli işte gözü oynaş ararken, kafasında dolaşırken kırk tilki, akreplerin kuyruğunu okşarken, yüzündeki sıyrılmayla gülmenin, arasında siz bir mana ararken, içi boşaltılmış kelimelerle, tarifi imkânsız salata yapar, aklınızı tıka basa doldurur, şükür kapısını unutursunuz.

Makamına varırsanız yücelir, önünde bir yığın dünya işleri, heyecanla yakasına yapışır, ama siz dünyada sayılmazsınız, peş peşine telefonlar bağlanır, başkaları girer çıkar arada, kaynamaya tam başlarken arada, hoş geldin ne vardı buyur bakalım, demesiyle soğuk duşa girerek, titremenin arasında sözünü, söyler geçer ama sen anlamazsın.

Bir işin düşmesin namerde merde, kendinden bitecek küçük iş için, araya bir sürü minnetçi ister, boyunu bosunu tartını sorar, biraz düşünelim deyip gönderir, zaman geçer düşüncesi değişmez, yine gelirsiniz boyun bükerek, kırk kapıya seksen değnek çaldırır, tek ayaküstüne kaldırır sonra, türküsün söyletir sonra gellerin.

Yolu yok her sözün ağızdan çıkar, kulağa girer mi orası muhal, girerse içerde ne kadar durur, dokunabilir mi kalbin ziline, dokunsa içerden bir ses gelir mi, gönlüne vurur mu sesin sedası, ruhunu okşar mı sözün edası, sükût çarşısında altındır akçe, gümüş tacirine kim dönüp bakar.

Nuri pakedil ağabeyin izniyle, *insan seni sana karşı* savunmak bu âdemoğlunun boynunun borcu, hakkı tutup kaldırmaktan yılmayan, erdem sancağını gönül burcunda, canı pahasına korumak için, her türlü fitneye yalan dolana, dışı dost içleri düşman olana, karşı savaşımız sürüp gidecek, dünyanın saati çalana kadar.

Ne İlimiz Kaldı Ne de Töremiz

Tankımız topumuz heronlarımız, kıtalararası füzelerimiz, her ülkeye uçan uçaklarımız, hızlı tiren zırhlı gemilerimiz, denizin altında tünellerimiz, boğazın üstünde köprülerimiz, her şehirde hava alanlarımız, dudak uçuklatan otobanımız, kapımızda çiftler araçlarımız, ucu göğe değen binalarımız...

Gün günü çoğalır karunlarımız, sanki garanti de yarınlığımız, dizimize inen karınlarımız, sulak arazimiz barajlarımız, yastık altlarında dolarlarımız, borsalarda ortak hisselerimiz, kolumuzda altın saatlerimiz, devlet denizinde tirollarımız, deniz kenarında motellerimiz, limanda bekleyen teknelerimiz...

Ceylan derisinden koltuklarımız, gözleri sürmeli sekreterimiz, onun yanı sıra ulaklarımız, her ipte yürüyen cambazlarımız, kapımızda uşak evde dadımız, kasamızda düzgün adamlarımız, mahkemelik işte dilbazlarımız, reklam salatası genç kızlarımız, ava gideceksek afgan tazımız...

Bereketi uçtu kazancımızın, zararına devrederiz günleri, sırtımızı yaslayacak dostumuz, gönül dergâhında yok bir postumuz, ne astımız belli ne de üstümüz, altımızda toprak artık kayıyor, ha çöktü çökecek gök üstümüze, ne ilimiz kaldı ne de töremiz, insandan arındı dört bir yöremiz...

Sustukça çoğaldı yalnızlığımız, dualarımızın içi boşaldı, yola çıktığımız yoldaşlarımız, yolun yarısında yol değiştirdi, sonra başka başka yola saptılar, hani yolun ta başında kavlimiz, tekbirlerle yürüyerek kol kola, *kör dünyanın göbeğine* bir vakit *mak yol islam* yazacağız demiştik...

Şairler Ölünce Kıymete Biner

Şairler dünyanın ağır işinde, dağları delmeye ferhat olurlar, yaraları aşarak yara yürürler, doğru bir söz için dara yürürler, hakkı tutup kaldırmanın aşkıyla, korkuların üzerine yürürler, sabır dergâhına postunu serip, gözün yumup uzakları görürler.

Şairler boş hayal peşine düşüp, şaşkın şaşkın vadilerde gezmezler, düşmezler peşine ham kelimenin, sözün kapçığından petek örmezler, burnunun dikini tarif etmezler, sağa sola bıyığını burarak, külhanbeyi gibi naralar atıp, piyasayı birbirine katmazlar!

Şairler şiiri sevgili gibi, kendinden kıskanır teşhir eylemez, gerekmediğinde sözü söylemez, hevânın peşinde gönül eylemez, geleceğin derdi ile dertlenir, kendine zor söyler kendi derdini, dilinde tartarak meydana sürer, koç köroğlu gibi sözün merdini.

Şairler kellesi koltukta gezer, ama ensesine şaplak vurduramaz, mevkilerin makamların peşinde, takla atanlardan uzak dururlar, aç açıkta kalırlar da kimseye, boynunu bükerek için dökmezler, şol makama avuçların açarak, gönül göklerinden ışıık sağarlar.

Şairler gök kubbe altında gezen, insana seslenir duyan az olur, gözleri açıkken düş görenlerin, sağır kulağına davul çalmazlar, edebiyat tarlasına her sabah, bir söz dikmek için binlerce sözden, koyar sadağına şah sözlerini, diker geçer gönül topraklarına.

Şairler kimsesiz bir meyyit gibi, teneşirden kalkıp mezara yürür, tabutuna bayrak yolda sarılır, tekbirlerle yürür gençler peşinde, arkasından methiyeler dizilir, şiirleri gür seslerle okunur, okullara isimleri verilir adlarına yarışmalar yapılır, anılırlar mezarları başında, yaslanırlar sonra hece taşına, özçekim yaparlar paylaşmak için.

Bir Gün Gelir Münadiler Çağırır

Kimi arıyorsun neyi kaybettin, aradığın bu durakta durmadı, katıp geliyordu tozu dumana, hızlanırsan yetişirsin diyemem, rüzgâr gibi gelip geçti yanımdan, ruhunu düşürdü o teleşadan, ardına bakmaya zamanı yoktu, ilerinin ilerisi bitmedi, kirpiklerin birbirine çatmadı, gözlerini yolda uyku tutmadı, yitirdiği ruhu dâhil her şeyi, kaf dağından berilerde arıyor.

Kimi arıyorsun nerde kaybettin, arada kaç bahar geçti üstünden, sen tanırken hâli vakti nasıldı, konuşunca gram altın dağıtan, susduğunda gümüş yüzük uzatan, o dostunu aramayı çıktırıysan, yorgunluktan yorgunluğa geçersin, ümit ekip ümitsizlik biçersin, cadelerden sokaklara geçersin, sonra yolun bir çıkmaza dayanır, bir duldada gözyaşını içersin.

Kimi arıyorsun nasıl kaybettin, besmele çekerek konuş kalbinle, aklından kalbine yollar açılır, yol ehli olanın yolu açılır, burada da yoksa aradıkların, gözünün önüne baktıktan sonra, gönül evliğini bir gözden geçir, sararan hatıra yapraklarının, arasında yoksa bir gülkurusu, gelmiyorsa bir karanfil kokusu, bir kıymeti yoktur aradığının.

Kimi arıyorsun niye kaybettin, kendine dön geç git bütün bunları, avazın var ise sal asumana, yarın birgün dağlar oynar yerinden, yer suyunu çeker gök yere iner, kimsenin yaptığı kalmaz yanına, zaman değirmeni her şey öğütür, hem sapı samanı hem de buğdayı, hem unu ayırır hem de kepeği, hem insanı seçer hem de köpeği, bir gün gelir münadiler çağırır, işe yarayanı yaramayanı, seni arayanı aramayanı.

Gelip Geçiyoruz Ömrün İçinden

Yeryüzünün neresine gidersen, gurbet orda başlar orada bitmez, kim yolcu kim mukim kimseler bilmez, ne zaman nerede fırtına kopar, hangi topraklara sürgün gidersin, hangi topraklarda sürgünün olur, toprak sürgününü ne kadar saklar, sen ne kadar sarılırsın toprağa, kim kimin yâridir zaman gösterir.

Hayatın durumu gün günü tutmaz, gökyüzü masmavi yerde karsırğa, ne şimşekler çakar ne boran olur, ne derdini soran ne yaran olur, kulakların doyar içi boş söze, çöker yüreğine ince bir sızı, ne dağ var yakında bir of çekecek, ne kalbi kalbine yaslayacağın, ümit korku arasına sıkışıp, kendini kentine siper edersin.

Hasret çekiyorum öyleyse varım, sılanın dumanı üstünde hâlâ, insan damarlarım toprak olmamış, canımı dişime taktığım zaman, bir türküyle dağlanıyor içerim, dilim dudağımı tutuşturuyor, sofrayı kuruyorum kelimelerden, hangi dost ne zaman misafir gelir, kimin kısmetine ne sözler düşer, şükür sofrasına bağdaş kurunca.

Kim medeni kim bedevi şehirde, soran sorulandan iyi bilmiyor, yolda otobüste tramvaylarda, Allah'ın kulları Allah selamı, ne vermeye ne almaya yanaşır, yüzler birbirine aynanın tersi, evler ki üst üste kibrit kutusu, birbirine seslerine geçiren, ya da birbirinden farklı mağara, sesin yankısını içine çeken.

Dışardan bakana şiir dağınık, içerden bakana tengi-terazi, gönül kabınızın içinde olan, sallanınca dışarıya sızıyor, gönül sızısını dindirmek için, parmak banıp duruyoruz acıya, günler birbirini böyle savıyor, gurbet elde sabah akşam arası, gelip geçiyoruz ömrün içinden, her hatıra el ediyor bir yerde, gezici tiyatro dünya dediğin, bir gün yüzümüze kapanır perde.

Söz Demire Döndü Sukût Bakıra

Gönül kapısını tunçtan yaptıran, çelikten taktırır penceresini, içerde boğulur avazı çıkmaz, dışardan sesleri kulağı duymaz, başkasının derdi umuru olmaz, debelenir durur kendi derdiyle, nefsinin boynuna madalya takar, kahraman zanneder kendi kendini.

Nefsi tazı kendi avcı olanlar, insan ormanında ceylan avlarlar, tazıları sussa kendi havlarlar, attığını vurduğunu sanırlar, elinde yüzünde barut kokusu, 'vardı ha geldi ha' diye bağırır, kınalı keklükler ürker sesinden, sinirinden dişlerini kemirir, oynaş tutar tilkilerle tazısı.

Makama mevkiye tamah edenler, mevkiden makamdan uzaklaşınca, kedi gibi kuyruğunu kısararak, kaçacak yer arar insan içinden, gözleri kızarmış o kuyruğu dik, kükreyen aslandan bir eser kalmaz, nereden geldiğini unutturur, kimi görse dayı demeye başlar.

Paranın üstüne gurk tavuk gibi, yatanlar da geçer yalan dünyadan, sarılıp giderler beş arşın beze, onların da kefeninde cep olmaz, ama peşlerinde şakşakçı olur, peşi sıra yarım yamalak dua, kara gözlüklerle bütün sosyete, salya sümük akar teşvikiye'de.

Sol yanında çırpınandan habersiz, çalıp çırpan kendisini kandırır, burnu bulutları çizerken gökte, kiracısı olur kendi aklının, kendi ateşini kendi yandırır, ağzı mangal olur dili yelpaze, sözlerini şişe takar pişirin, farkına varamaz kor yediğinin.

Her insan sözüyle tartıya çıkar, dara safi birbirine karıştı, söz demire döndü sukût bakıra, selam alıp vermek büyük mesele, herkes eniğini yiyen kurt oldu, bir selam vermeyen yâre yârene, selam bekler durur yârenden yaârdan, atın izi it iziyle bir oldu.

Sürgünlüğüüm Başka Yerde Sürecek

Nasip kuşu uzaklara bakıyor, ha bu gün ha yarın kanat vuracak, dünya sürgününün on bir yılını, bir göz açıp yummuş gibi geçirdim, geldiğimde *aydın ışık* ne ise, gittiğimde yine öyle kalacak, dostu için her belaya göğsünü, gere gere kafasını yorarak, kendi ışığında kendi dönecek.

Tek başıma geldiğim bu şehirde, yeni yuva kurdum yavrular oldu, onbinlerce dünya evine giren, ayakları yere değmeyenlerin, ikinci baharı yaşayanların, cübbe ile yanlarında durarak, mutlu anlarının baş figüranı, olduğum günlerin hatıralarını, odunpazarı'nda bırakacağım, sürgünlüğüüm başka yerde sürecek.

Bir gün bu şehirden gideceğimin, hesap kitabını daha yapmadan, göbeğimin gömüldüğü topraklar, çekmeye başladı mıknatıs gibi, orda mı bitecek dünya sürgünü, yoksa sürececek mi sürgünlüğümüz, takdir-i ilahi neler gösterir, nerelerde neler olur bilemem, ben rızkı-mı kovalarım sadece.

Ya geldiği günden beri bu şehre, gitme hayalleri kuran ağabey, *yasin işhanı*'nda otuz bir martta, sessiz devrim yaptın kimse duymadı, *erhan'ı ejder*'i burda tanıdım, bu şehirde gezdim *özçelik* ile, adalarda yitik gençliği gördüm, her yerde yunus'un adını duydum görmedim ruhunu eskişehir'de.

Mor cepkenli şair dostum sakallı, odunpazarı'nı kendi külünden, pişirip bu şehre miras bıraktın, reislik acayip yakışıyordu, reis demek gidiyorsun buradan, demiştim de saklanmıştın kentine, kendinden çıkmanı ne çok bekledim, nereden bilirdim o sözlerimin, bir gün gelip beni vuracağını.

Yeniden Karıldı Milletın Harcı

İki bin on altı on beş temmuz'da, gecenin koynunda tanklı birlikler, düşman bir ülkeye saldırır gibi, köprüleri tuttu yollar tıkan-
dı, mürailer asker elbiseleriyle, kâğıt ezer gibi arabaları, çiğneyerek
caddelerde gezdiler.

Havada dolaşan demirden kuşlar, kendi yuvasına bomba indirdi,
her pilot bir kâbil ruhu kuşandı, canına kastetti kardeşlerinin, kara
asfalt alkan ile boyandı, gönderdeki bayrak küstü rüzgâra, ihanetin
kasırgası başladı.

Devletin başında bir tayyib insan, hamza vakarıyla sesini saldı,
asumana çıktı sesin yankısı, insandan insana yollar açıldı, caddelere
taştı sevdanın seli, yeni bir kurtuluş ateşi yandı, gece ışımaya başladı
birden.

Gaflet uykusunda uyuyanlara, sanki kalk borusu çalındı birden,
gökte kurşun yerde insan fırladı, ses sese yaslandı insan insana, şe-
min etrafında pervane gibi, yanarak yunmaya koşuyorlardı, yeni bir
diriliş destanı için.

İhaneti alın çatından vurup, bir gül bahçesine girercesine, ömer halisdemir uçmağa vardı, peşinde melekler kanat vurarak, şahadetin şerbetinden sundular, herkes bu şerbetten bir yudum için, meydanda kaldılar sabaha kadar.

Her karanlık gece gündüze gebe, sancısı arttıkça korktuk geceden, salalar okundu minarelerden, darbeciler darp edildi çok şükür, kahramanlık uyan haşhaşilerin, hasan sabbahları kahrından öldü, sabaha nur topu bir zafer doğdu.

Dünya üç maymunu oynadı durdu, sürdüler sahaya piyonlarını, korkuları ödlerine karıştı, fitne ağaçları meyve vermedi, hesaplar üstünde *hesab sahibi*, yağmur kuşlarını boş çevirmedi, yeniden karıldı milletin harcı.

Kendi İçimizde Kayboluyoruz

Gönül denen kelimenin içini, kim doldurur kim boşaltır erenler, önce kendinize sonra çevreye, bakıverin gören duyan olmuş mu, hangi vakit tomurcuğa durmuştur, ya da koklamadan sabah solmuştur, kime köprü olmuş kimler geçmiştir, geçenler kendinden öte geçmiştir, bilenden duyandan allah aşkına, hayırlı haberler beklemekteyiz.

Sözü lafla süpürüyor çöpçüler, kelimeler dilaltına yürürken, daha dökülmeden dudağımızdan, anlamı kayıyor hafızamızdan, gözlerimiz başka yere bakıyor, kendimizi kandırmayı denerken, bedenimiz bizi ele veriyor, yine de hiçbir şey olmamış gibi, dövüp duruyoruz havanda suyu, sonra çıkıyoruz insan içine, karışarak kalabalık içine, kendi içimizde kayboluyoruz.

Herkesin sırtında bir yalan dünya, sanki ayakları yere basmıyor, başı göğe ha değdi ha degecek, gözleri bakıyor gönlü görmüyor, kibirinden başka hüner bilmiyor, dünyanın cazibe merkezi kendi, etrafı maraba kendi efendi, burnunun ucuyla selam veriyor, başını kekerek selam alıyor, konuşuyor ağzı hurda yığını, susunca dalıyor sanal dünyaya.

Bugün varız yarın yoğuz bilen yok, bahanesiz dost kapısın çalan yok, yüze bakıp halimizi bilen yok, hasta olsak yanımıza gelen yok, kuru selam olsa dahi salan yok, gam dağına çıksak bizle gelen yok, aşk uğrana bir kâğıdı delen yok, yoksul ile ekmeğini bölen yok, gölgesinden başka yoldaş bulan yok, yoklukla sınanan haldaş olan yok.

Altımızda yer kaymaya başladı, üstümüzdeki gök uçtu uçacak, kültürümüz bir kuşatma altında, evler üst üstüne kibrit kutusu, komşu komşusundan selama muhtaç, besmeleyle açılmıyor sofralar, babanın sözünü evlat tutmuyor, çocukların hizmetçisi anneler, herkes bireysel bir hayat yaşıyor, teslim oluyoruz topsuz tüfeksiz, devlet baba devlet baba nerdesin?

Çıngı Arıyoruz Küllerimizden

Dostlar mı eskidi biz mi eskidik, herkes kendi mağrasına çekilmiş, ellerinde aklı noksan telefon, *bezgin bekir* gibi köşgelerekten, arayana cevap vermekten aciz, verse bile iş olsundan konuşur, ya çektiği resmi ya üç beş sözü, paylaşarak sosyal medya üstünden, piyasada dolaşırlar gün boyu.

Dostlar mı eskitti kelimeleri, biz mi yenisini bulamıyoruz, çarşıda pazarda insan pahalı, allah'ın selamı dillerde tutsak, uzaktan uzağa göz temasında, bazen bir merhaba iyi günlerle, gidip geliyoruz birbirimize, bunun adına da muhabbet deyip, kendi kendimizi kandırıyoruz.

Dostlar eski çamsa bardaklar nerde, kim kimle yanıyor kim kime kanar, herkes birbirinin ağzına bakar, lafla şişer iner avurtlarımız, kavrulur dudaklar har solumaktan, bakarız ki kül kalmamış mangalda, her dil sınanmamış ustura olur, sonra kanatmaya başlar yarıyı, unutturuz muhabbetin tadını.

Dostlar siyah beyaz hatıraları, sakladığı yeri aktarır durur, yardımına gelmez yâri yâreni, gönlünün içine dışına bakar, eski defterlerin yapraklarını, çevire çevire akli dolaşır, ya bir gülkurusu ya da karanfil, bulabilse of çekecek derinden, yüzünde tebessüm çiçek açacak, farkına varacak yaşadığının.

Dostlar terk edilmiş istasyon gibi, geri dönüşümü bekleyen vagon, raylarda gözyaşı kurumuş mendil, bir buruk tebessüm havada bir el, ya da çöpe dönmüş bir gül eskizi, paltosunun ceplerinde elleri, dudağında gelincik bir sigara, efkâr çeker duman solur durmadan.

Dostlar ki kehribar tespih gibiydi, hayatı çekerken ipi eskittik, havalandırmada ip birden koptu, volta atanların topuklarına, çakılarak elimizden dağıldı, gördüğümüz düşler görünmez oldu, kurduğumuz hayallerse tükendi, damarlarımızda kanlar duruldu, yeni bir sevdayı ateşleyecek, çingı arıyoruz küllerimizden.

Bade Değil Kahve İçtim Söyledim

Aha mola verdim kendi kendime, kabala almadım dünya yükünü, onu düşün bunu düşün sonu yok, herkes birbirine madik atarmış, o onu bu şunu şo şunu demiş, demokrasi amerikan pilavı, hoşaf ingiltere olsa da yemem, gözüm gönlüm açılalı çok oldu, geçtim arabeskten hafif müzikten, bir türkünün kulağına eğildim, sesimi içime açtım söyledim.

Hececiler saysın parmaklarını, serbestçiler yesin tırnaklarını, ka-fiyeler ayaklara dökülsün, ortaya serilsin imge bohçası, dillerine ne gelirse kâğıda, ya da klavyeden beyaz ekrana, içini dışına döküp yazarlar, anlayana aşk olsun okusun, sonrasında efendime söyleyim, aynalar sırtını yüze çevirsin, taydaşlarım görsün kar saçlarını, sözü hesaplayıp biçtim söyledim.

Ey şair yazdığın nedir diyene, nedircik çorbası nasıl yapılır, desem tarifini veren olur mu, o zaman ne diye hediye buğday, kediye aslanın yavrusu deyim, yeryüzünde böbürlenip gezene, topukları ile mih çakanlara, boynumu bükerek dayı diyerek, aylara hakaret mi edeyim, siz söyleyin aklınızdan geçeni, bade değil kahve içtim söyledim.

Şair de parçalı bulutlu olur, ne zaman nerede gürleyip geçer, ne zaman sağılır gönül bağına, bazen kendi yağmuruyla ıslanır, bazen ahir dağlarına puslanır, sine bilip bir kayaya yaslanır, acıkınca yâr düşüyle beslenir, göğündeki turnalara seslenir, sesinin yankısı kendine döner, söz dilime geldi seçtim söyledim.

Her şair abdaldır kendine göre, zurnayı kaptı mı peşrevsiz çalar, artık bahtınıza ne çalar söyler, hoş gitmese de ağalar beyler, bugün dilimizden söze dökülen, belki size göre sıradan şeyler, pencereme konu ilham kuşları, ben de içeriye buyur eyledim, araya boş yere virgül koymadım, böyle doğdu bu yanaşık heceler, ağızıma ne geldi açtım söyledim.

Hayatı Bir Durup Dinlemek Lazım

Hayatı bir durup dinlemek lazım, nerede gamlanır ne türlü inler, kim kimin dışından içini dinler, dağlar mı derdine yaslanır durur, derdi mi dağların sırtına çıkar, oradan mı ses vadiye yayılır, gönül kulağını ne kadar açar, getirir mi göz uzağı yakına, hayatı bir durup dinlemek lazım.

Hayatı bir durup dinlemek lazım, hasret nasıl bir yol nerede başlar, nerede ayrılır insan insandan, kim kime kavuşur kimden kaçır, yangın neyden çıkar kül nasıl uçar, söz dilin altında nasıl yetişir, hangi yara hangi sözle sağalır, nasıl aşılır karabulutlar, hayatı bir durup dinlemek lazım.

Hayatı bir durup dinlemek lazım, yar yarın başında yarım akılla, yarı yara yara yarına yürür, yarın diye bir şey yoktur aslında, farkına varmadan olan bitenin, olacak olanlar anında olur, önümüz ardımız kesik bir köprü, gözümüzde büyütmeden dünyayı, hayatı bir durup dinlemek lazım.

Hayatı bir durup dinlemek lazım, halep çarşıları harabe olmuş, şam yandıkça aydınlanmaz karanlık, bağdat'ta toplanır yanlış hesaplar, musul bir mezhebe peşkeş çekilir, kerkük türkü ağıt yakar durmadan, biz her akşam ekranların başında, çekirdek çitlerimiz çöp üretiriz, içimizde can çekişir insanlık.

Hayatı bir durup dinlemek lazım, nerde kanat vurur turgay bozdoğan, harun gülşen sabrın dal uçlarında, mehmet durmaz lafın bedesteninde, içi dolu bir söz arar durmadan, ökkeş evren çocuklarla konuşur, cengiz coşkun kendisiyle konuşmaz, yalnızlık avından dönmez atmaca.

Gelip Geçti Cahit Çollak Dünyadan

Cahit Çollak ağabeyim için

Acı haber tez ulaşır duyana, yürekten yüreğe bir çingı sıçrar, bir rüzgâr uğuldar tutuşur acı, gökte kanat vurur hüznün kuşları, yağmur bulutları yola çıkarlar, sonra gözümüzden çakan şimşekle, yüzümüze sağılmaya başlarlar.

İki bin on yedi ocak sekiz'de, haber geldi cahit çollak ağabey, yeni çantasını sırtına asmış, bu sefer gittiği istanbul değil, hele eş dost ziyareti hiç değil, kalbinin saati: güzel sahibim, benimle yolculuk buraya kadar, tak demiş bir daha tik tak dememiş.

Uzaktan olsa da gönlüme komşu, bu güzel insanın ancak ruhuy-la, hasbihal edeyim dostlar dinlesin, ortak dostlarımı bu ayrılıktan, haberdar edeyim üç beş kelamla, hayırla analım ve anlatalım, uçurarak avcumuzdan kuşları.

En ince yanından kelimeleri, bir tespih ipine diziyo gibi, seçerek konuşan ehli dillerden, bir gönül işçisi bilip kendini, sözün kalınına dönüp bakmayan, emirhan'da küçücük bir dükkânda, başkaları bezirgânlık yaparken, gül alırdı gül satardı durmadan.

Kalp krizi bilmez yaşlıyı genci, ne zaman nerede ne şekil gelir, gelince yaralar ya alır gider, *var git ölüm bir zamanda yine gel*, türküsünü mırıldarken dostları, metin abi ile mustafa kara, cahit abi çekilince aradan, nasıl kuracaklar sacayağını.

Altmışaltı yıllık sürgünlüğünde, ne acılar emzirmiştir kim bilir, bizim bildiğimiz duyduklarımız, göbeğini erzurum'da bıraktı, çantasını omuzuna takarak, malatya'yı istanbul'u turladı, yolları bursa'da kesişenlere, oldu sarı özek bozkırında yedigey.

Cahit çollak ağabeyim göçünce, ben şimdi bursa'ya geldiğim zaman, ziyaret etmeden ulu cami'yi, hangi dükkân kapısından bakarak, gözümü yumarak gönlüm açarak, helva ekmek yanı sıra turşuyla, kimin sofrasına oturacağım.

Derdimizle Demlenmeye Başladık

Derdimizle demlenmeye başladık, gönlümüzle baksak uzaklar yakın, gözümüzle yakın uzaklaşıyor, her halimiz şükürden bir kıvılcım, için için tutuşuruz yanarız, yangınımız başka yere sıçramaz, gökten inen yağmurlardan kaçırız, kendi yağmurumuz söndürmez bizi.

Derdimizle demlenmeye başladık, dünyanın çayını koyduk kenara, kapımızda dinleniyor örklü at, ha bir an önce ha bir an sonra, hazır ve nazırım her an sefere, topal bir karınca olsa da gönlüm, ruhum yirmisinde bir delikanlı, kınına dar gelen bir kılıç gibi, ya da bir ok olur uçar zafere.

Derdimizle demlenmeye başladık, üç mevsimden geçtik geldi sombahar, ha uçu uçacak kuşlar yuvada, yorgunluğu bitkinliği bıraktık, beş vakit yüzümüz avcumuz temiz, çözdük belimizden azığımızı, söğüt gölgesinde dinleniyoruz, dünya elimize yapışmaz artık.

Derdimizle demlenmeye başladık, sorumluluk kasap kancası gibi, kimin hakkı değirmende öğünür, kim kimden hinlikte icazet alır, kim kimi cilalar nasıl parlatır, kim kimin gözüne nasıl görünür, kendimizden başka ayna kalmadı, *hay*'dan gelen *hû*'ya gider biliriz.

Derdimizle demlenmeye başladık, üstümüzden uçacakmış gökyüzü, altımızdan kayacakmış yeryüzü, bir kırk daha seçenekte bulunmaz, kahvenin hatırı sele gidecek, renkleri solacak hatıraların, gülkurusu bir akşamın sonunda, ya da güneş kız oğlan kız doğarken, gusleder gireriz yârin koynuna.

Bahar Sancısı

Ağzını batıdan doğuya açıp, bahar havasını soluyanların, dilinin altında otpor baklası, daha ıslanmadan meydana çıkıp, sosyal medya üzerinden dünyaya, tirad okumayı sürdürür dursun, daha dün tunus'ta buazizi'yi, meşale yaptılar gündüz karardı, nasıl çiğnediler yaseminleri.

Bin sekiz yüz otuz yılından sonra, fransız zulmünün daniskasını, yaşadı yaşıyor cezayir hâlâ, bin dokuz yüz doksan iki başında, ilk cemre havaya düşecek sandık, karakış kaldığı yerden başladı, zulüm sokaklardan caddeye taşıtı, düşük yaptı demokrasi gelini, menekşeler bir gün yüzü görmedi.

Tuzu kurulara eğlence lazım, unutamadılar ömer muhtar'ı, insan ekmek için silah üretip, sınırsız özgürlük sınırsız para, bedenini çektiği hayvani arzu, sundular otpor'un çocuklarına, gözlerini yumdu dünya devleri, önce kaddafi'yi menat ettiler, sonra bir lağımda sizlere ömür.

Komşudaki yangın komşuya sıçrar, dar geldi mısır'a tahrir meydanı, sedat'ın varisi hüsnü mübarek, ha gitti gidecek diye beklerken, bu işlerin organize çetesi, çaktırmadan yol açtılar mursi'ye, ihvan birden zafer sarhoşu oldu, kendine ha geldi gelecek derken, baktık sisi oldu bekçi kümese.

Bize ne geldiyse batıdan geldi, yeni dünya düzenini çizenler, bir ateşte suriye'ye attılar, bilmedik arada ne dümen döndü, nuh dedi peygamber demedi esed, derada başlayan bu küçük yangın, sonra başka şehirlere sıçradı, her gün dünya biraz daha ısınır, ne uzun sürermiş bahar sancısı.

Kapının Dili

Eskiden kapının bir dili vardı, ahengi tınısı yerli yerinde, en fazla üç kere seslenir gelen, evde hane sahibinden kim varsa, gelenin elinden odaya akan, sese gönül kulağını açardı, kimse perdesini aralayarak, ya da pencereden kim o demeden, ya ince ya kalın o sese göre, kapıya koşardı yeldir yepelek, misafiri tebessümle karşılar, hürmetten elini göğsüne koyar, buyur eylemezdi yarım ağızla.

Eskiden her evin bir dili vardı, karnından konuşma yapan olmazdı, kapıdan sızmazdı sözün çatlağı, büyükler büyüktü küçükler küçük, kadınlar kadındı erkekler erkek, sözü bilen ortalığa konuşur, herkes hissesine düşeni alır, konuşulan odalarda kalırdı, büyükler kibirden riyadan uzak, küçüklere model insan olurdu, hikâyeler okundukça eskimez, destanların devamları yarındı.

Artık evler bir pakete konulan, üst üstüne birer kibrit kutusu, biri yansa hepsi birden tutuşur, kimin derdi duvarlarda gezinse, kimse kulağını açıp dinlemez, kiminin canından bir parça göçse, herkes birden bire körebe olur, sonra tikli gibi açar gözünü, başını tavana dikerek yürür, ya da asansörde vatsaba bakar, içinden vah vahla günü karşılar, selamün aleyküm demez kimseye.

Komşu komşu külün var mı, ortalıkta kaldı kabım kacağım, çamaşıra güve düştü düşecek, değirmene buğday götüreceğiz, çuvaldızınızı almaya geldim, bulgurunuz var mı, ununuz var mı, yetmezse size de bir kile vererek, diye seslenecek komşu kalmadı, gönül sarayları bedesten oldu, artık muhtaç değil kimse kimseye, eskiden kapının bir dili vardı, bu günse uzaktan kumandaları.

Yarası Var İnsanın

Bir gönülden bir gönüle açılan, penceresi kapısı var insanın, bakmak başka görmek başka bir şeydir, yakından bakınca uzak görünmez, uzaktan bakınca yakın görünmez, yoldaşın olmazsa yolda yürünmez, yolların sonunda bekleyen varsa, *hay hu* ile bir ömüre talipsen, yürüdüğün yollar göze görünmez, aynel yakın olmayınca can canla, anlaşılmaz insanoğlu zamanla.

Yahşısı var yamanı var insanın, umudu var gümanı var insanın, ebuzer'i hâmân'ı var insanın, sen kendine bir yer beğen arada, ne gökte kanat vur sürün karada, insan keriz değil dünya da deniz, sınanmamış bir ustura üstünde, yürümeye talip olamayanlar, kullardan korkmadan akıl kuşanıp, yüzerek geçmeyen yokluk nehri, varlık denizinde kulaç atamaz.

Çirkini var güzeli var insanın, nasıl bakar isen öyle görürsün, kiminin yüreği dokunsan ipek, kimi dokunmadan ben bir taşım der, yontulacak yanlarını gösterir, ferhat olmayanlar bu dili bilmez, kiminle cancana camda yürürsün, kiminle düz yolda aksar düşüncen, kiminle saatler su olur akar, kiminle dakika karakış olur, güneşin bağrında tir tir titrersin.

Doğrusu var eğrisi var insanın, narası var çağrısı var insanın, sızısı var yarası var insanın, gayesi var payesi var insanın, konuşarak anlaşmayı bilmeyiz, sesimizi bizden başka duyan yok, bakışarak tanımayı unuttuk, söz uçarak muhataba ulaşmaz, yazılanlar bir gün sonra okunmaz, içi boşaltıldı kelimelerin, şairler çoğaldı şiir azaldı, yazılan şiirler bize dokunmaz.

Park Alanı

Kendi alanıma park edip durdum, ne dünyayı tuttum ne dünya beni, uzaklara baktım serap görmedim, sahilimi dev dalgalar dö-
verken, ne kendime küstüm ne başkasına, bazı dostlar adresinden
taşındı, aramaktan umudumu kesmedim, onyıllarca sürülmeyip
borlaşan, yüreğine kendi yağmuru yağar, yeniden ekime biçime ge-
lir, bereket boy verir topraklarında, diye umudumu filizlendirdim.

Kendi alanıma park edip durdum, ama farkındayım olan bi-
tenin, kim kime yanıştır kim kimden kaçar, kim kimin gönlünde
tomurcuk açar, kim yerde sürünür kim gamdan uçar, kim gözü-
nü yumar kim kalbin açar, kimisinin cebi akrep yuvası, kimi bilir
hay'dan *hu*'ya gideni, *yiğidin başına bir hal gelirse*, kınayanın kına-
masın takmadan, kimseden korkmadan kapısın açar.

Kendi alanıma park edip durdum, ne harmanım oldu harman savurdum, ne fermanım oldu gönlüm dışına, susa susa yara çıktı dilimde, efkârım tınmadı karşiki dağlar, kendi gönül koyağımda türkümü, kendime söyledim kuşlar dinledi, yürüdüm üstümde gök mavi kaldı, durdum ve düşündün aklım yerinde, bazen süm-bül oldum büktüm boynumu, nefsimin emrine boyun eğmedim.

Kendi alanıma park edip durdum, altmış yaşı geçtim işim çobanlık, daha hak etmedim alacağımı, ne olduğum belli ne olacağım, ne açtığım belli ne solacağım, ömür ağacında yeşil yapraklar, yavaş yavaş renklerini yitirir, bilirim *gün gelir azalır sevgi*, görürüm *değişir her şeyin rengi*, her akşam yatağa diri girerim, keklik gibi düşten düşe sekerim, azrail'e sökmez atmacalığım.

Boş Mezar

İşte kapınızı tıklatıyorum, ölüm var ay gardaş haber vereyim, olur ya aklımdan fırlayıverir, bu dünyanın cangaması içinde, nefsin okşandıkça kuyruk dikelir, farkına varmadan aslan olursun, hizmetine girer tilkiler kurtlar, dünya güllük gülüstanlık sanırsın, yediğin önünde yemediğin çöp, şükür makamını teğet geçersin, *bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm*, türküsün dinlerken ritim tutarsın.

Koy söyleyim tekrar olsun ölüm var, yanımızda yönümüzde her yerde, ekranlarda canlı canlı izlerken, öküzün trene baktığı gibi, bakarız gözümüz alacalanmaz, yüreğimiz et parçası it yemez, komşumuzda çılgılık kopar her gece, başımızı yastıklara gömeriz, nasıl olsa acısını paylaşan, biri vardır arar çıkar gelirler, diye kendimizi sorumluluktan, kenara atsakta kurtulamayız.

Her doğan ölecek ölmemek yasak, yasağı delecek yok başka yasak, herkes bir hayırlı ölüm peşinde, kimi gökte yiter suda kaybolur, kiminin ölüsü dirisi olmaz, gelirse habersiz gelir her ölüm, gidenin peşinden sözler yarışır, kimi cehenmemden çukur der geçer, kimi der cennete açılan kapı, beyaz bir kundakla pazara gelen, siyah bir takımla girmez mezara.

Boş mezar dediysen beleş de değil, mezar da mezar ha gireni yutar, ne tahtaya hacet ne de birkete, etrafında yine kendi mamulü, yanını yönünü örtecek kadar, sıra sıra kerpiçleri dizilmiş, bakınca insanın canı çekiyor, hele bu da benim gibi şairse, *zaman kısa ben yorgunum yol uzun*, bu mezar bedava nolur nasip et, efendime komşu sekiz karışlık, cennet'ül baki'de saki olayım.

Her Yerde Yangın Var

Her yerde yangın var yangın var oğlum, bu ateş bize de sıçrayabilir, önce gönlümüzün çatısı yanar, sonra aklımızın ucu tutuşur, avcumuzu açsak gökler sağılmaz, sesimizi salsak asuman yutar, gözümüze inen karabulutlar, bizden bize şimşek çakar durmadan, ötelere boynu bükük bakarız, gördüğümüz görüntüden ürkeriz, ama yüreğimiz tir tir titremez, çektiğimiz efkâr kâr kalır bize.

Her yerde zulüm var ölüm var oğlum, kâğıt basar insan alır yahudi, türkistan'da, afrika'da, açe'de, insanın insana ettiklerini, anlatamam sana kelimelerle, küfür tek millettir not al kenara, ne karunlar gördü yalancı dünya, elbet zulmedenler zillete uğrar, sabırla beslenen mazlumun ahı, gün gelir göklerde bir ordu olur, ya *allah bismillah ahlahu ekber*, nidasıyla başlar zafer şöleni.

Her yerde aç göz var tok göz var oğlum, bul karayı al parayı diyen var, devletin malına pusuya yatan, müslüman kılıklı haramiler var, merhametin avlusundan geçmezler, kapatırlar deniz sahillerini, onlar avlar gül yanaklı kızları, onlar yaşar çok yıldızlı yerlerde, fakir fukaradan haberi olmaz, kendine değmeyen yılandan korkmaz, beş vakit avcunu göğe açarlar, konmaz yüreğine rahmet kuşları.

Her yerde insan var adam yok oğlum, başımıza buzlar yağdı temmuzda, altımızda toprak güm güm patlıyor, ha kaydadı kaynayacak denizler, bir nesli tarumar etti alçaklar, bizden kalan küldür bir medeniyet, meydana getirmek size düşecek, iki bin on yedi bir ağustosta, gönlümden dilime bunlar döküldü, sen benim yaşıma ulaştığında, birbirinden ayrılacak kemiğim, sancağı göndere sen çekeceksin.

Eylül

Her eylül bir hüzün tirenî gelir, hatıralar vagonlara zor sığar, uzaklarda el sallayan mendiller, pencerede buğulanan özlemler, rayların altında kalan hayaller, boyunları bükük düşkırıkları, savrulup uçuşan gam yaprakları, gözünde bir gözün derinlikleri, du-dağında bir türkünün yanığı, kafesinde çırpınırken can kuşun, efil efil eser bir sarı rüzgâr, gözünü yumarsın kaybolmaz hüzün.

Her eylül bir güzün sireni gelir, doğan kuyruk yavaş yavaş emekler, önce kuşlar havalanır dallardan, sonra üşümeye başlar kavaklar, yaşlı ağaçlarda bir sızı başlar, her doğan gün ile eksilir ömür, toprak yeni tohumları kucaklar, börtü böcek kışlağına yürürler, yüce dağlar beyaz düşe yatarlar, pencereler uzaklara açılmaz, vuslat yine prangaya vurulur, hasretten hasrete eklenir günler.

Her eylül bir gözün baranı gelir, ürüzgâr savurur hatıraları, defter arasında gül yaprakları, kokusunu başkasına aldırılmaz, *dışı kurdun rüyası*'nı okuyan, *sarı özek bozkırında yedigey*, olursun kendinden haberin olmaz, yârin kaşlarından bir yay yaparsın, koyarsın sadağa kirpiklerini, nereye atarsan bir kavis çizer, deler geçer yağmur bulutlarını, içinden dışına sağanak başlar, ıslanırsın uslanmazsın bir türlü.

Her eylül bir sözün dereni gelir, sen yeter ki umudunu yitirme, gözünü gözüne deşdirdiğinde, uçar bulutların dağlara doğru, ne için dışına bir yol gösterir, ne dışın içine girip kaybolur, kanında dolaşır yılık atları, ayakların sek sek oynar toprakta, hayat ağacında çiçekler açar, sözün polenleri peteğe dolar, aklın havalanır bir yere konmaz, üstündeki mavi gökten habersiz.

İncelir İncinir Kalbi Olanlar

Damarı çatladı ademoğlunun, herkes birbirinin kabil'i oldu, topraklar sulanır kardeş kanıyla, herkese yetecek bir dünya varken, gitmek için başka bir vatan yokken, bir yerde bir zulüm borazanının, sesi kısılmadan bir başka yerde, ıgıllıklar yükselir duyan azalırlar, beş maymun olanı biteni görür, sırtını çevirir görmezden gelir, bir insan insanı odun yerine, nasıl tutuşturur aman allah'ım!

Her nesil bir yara alır savaşta, ya canından bir parçası eksilir, ya ruhunda derin yaralar açar, acının gömleği üstüne olmaz, içine çekilir sesini açar, asumana avazını salamaz, gözlerini yumar uzağa bakar, uzaklardan kuşlar konar avcuna, kendi yağmuruyla yüzünü yıkar, efkar derecesi yerine gelir, besmele çekerek yola koyulur, incelir incinir kalbi olanlar, kalbi olmayanlar taş bile değil.

Karşı komşumuzun evi yanarken, perdesini çeker komşularımız, biz ne geldiyse batı'dan geldi, *kızıl sultan* oldu *abdulhamit han*, *jön türkler* içini oydu milletin, hicap libasını yırtıp attılar, osmanlı kızının son hali manşet, dünya güzelini bizden seçtiler, ondan sonra oldu bize olanlar, parselledi bu dünyayı gavurlar, demokrasi tohumları onlardan, biz ekeriz onlar toplar hasadı.

Tül perdeye döndü sözün kumaşı, herkes birbirine bezirgan oldu, gül alıp gül satan bitti pazarda, ayaklar altında erdemlerimiz, ustalar sazını asmış duvara, çıraklar edepten firar eylemiş, caddelerde kayıp güzelim türkçe, şehrimini kentsel dönüşüm yapar, yeni rekrasyon alanı açar, şehirler kentleşir bellekler yiter, kültürümüz paspas olur yerlerde, şairlerin sesi soluğu çıkmaz.

İnsan İçimizi Geri Denelim

Şehirler kent artık mahallemiz yok, çarşı pazar arasına sıkıştık, evler bir sitenin içinde oda, site kapıları kale kapısı, kime gidecek sen kim gelecekse, evin bakanından vize almadan, ‘ben geldim gönlümü misafir eyle, içimi açacak güzel sözlerden, bir muhabbet demle ruhumuz kansın, efkârımız yavaş yavaş dağılsın, dilimizi yaralayan sözlerden, kurtulmaya geldim’ diyemezsiniz.

Biz karlı dağların arkasındayız, bu yüzden havamız çok fena kuru, suyumuz da serttir kentlere göre, içimiz ne ise dışımız öyle, ekmeğimiz yufka aşımız bulgur, biz hâlâ köylüyüz çoğumuz kentli, evimizden işimize giderken, karşıdan karşıya geçmek isterken, yaya şeridini tercih ederiz, öncelikli geçiş hakkı onların, üstümüze arabayı sürerler, küfür makamında korna çalarak.

Şehir sandığımız bir kentmiş meğer, medeniyet izlerini silmişler, burnunu havaya kaldırıp gezmek, ağızda cımbızla söz söküp almak, havanda su döğüp sohbet eylemek, ah'ların yanında vah'lar tüketmek, aldığıyla yediğiyle öğünmek, modasına ayak direyenlerin, bedeviler sınıfında bir sınıf, olduğunu anlamaya başladık, bu yüzden tenhada ürkek gezeriz, korkarız girmeye kalabalığa.

İnşallah gelmedik aşksız ölmeye, bir gün kanat çırpıp nasip kuşumuz, belki ruhumuza ayna tutacak, içine çekecek bir şehir çıkar, gidip sombaharı orda yaşarız, henüz dağılmadan toparlanalım, kentler benzetmeden bizi kendine, insan içimize geri dönelim, aşkın koyakları ıpıssız kaldı, özlemiştir kuşlar insan sesini, kolun iyileşsin dağa çikalım, yolumuzu gözler güzçığdemleri.

Elli Beş Basamak

Bin dokuz yüz altmış iki yılında, topraktan dünyaya sürgüne çıktım, nerde körpe yaydım kenger kanattım, meşe diplerinde mantar topladım, hangi dağda kulağımı kapatıp, bir uzun havada sesimi açtım, *soğukkuyularda* yazın ve kışın, çorapsız nasırlı aşıklarım ile, hangi pınarlardan yere diz kırıp, kana kana içip geçtim yazları, kışyarılarında diz boyu karda, *ördekli çayında* buzun üstünde, çok topaç çevirdim hasılı kelimeler.

Güllük gülistanlık sandım dünyayı, yıllar nasıl aktı ben nasıl baktım, kanıma kıvılcım ilk nerde düştü, bir ceylan gözümde nasıl su içti, elim ayağıma kaç kez dolaştı, can kuşum kafeste boyununu büktü, bühtan kuşlarından ürküp kaçarken, başıma olmadık belalar açtım, gamdan gama seke seke yürüdüm, hasretlik nasıldı ayrılık nasıl, *ben bülbül ölüsü* zarfın içinde, söyle nasıl oldun *sen gül kurusu*.

Hayatı tanıdım kırkıktan sonra, bir o kadar daha hayal kurmadım, dallarımı önce kuşlar terk etti, yavaş yavaş yapraklarım uçuyor, her hüznün sarının değişik tonu, demek ki insana güz böyle gelir, çekip koparırmış sevdiklerinden, anladım yol uzun hayatsa kısa, geride ne kaldı ötede ne var, şehir şehir gezdim gurbet bitmedi, sonbahar kapıma geldi dayandı, artık efkâr soluyorum durmadan.

Elli beş basamak çıktım hayatı, hatıralar siyah beyaz albümde, sinamanın beyaz perdesi gibi, alt yazılarında *elde var hüznün*, bakarım görünmez yağmur kuşları, susarım *yürürüm ben yane yane*, beklerim boyasın *aşk beni kane*, hangi basamakta ayağım kayar, hangi yerde gök üstüme devrilir, dikişsiz beyaz bir damatlık ile, dört kişinin omuzunda bir tahtla, iki yana düşmüş kanatlarımla, geldiğim toprağa tekrar dönerim.

Üç Gül Yaprağı

Bir akşam kendinle baş başa verip, hatıralar albümüne bakarak, uzakları pencereye getirip, yağmur yüklü bulutlara el edip, tutuşan içini söndürmek için, telefonu bir kenara bırakıp, içinden taze bir besmele çekip, elini kâğıda kaleme götür, içinden geçenler geçsin içimden, içimden göçenler konsun avcuna, kalem hışırdatsın beyaz kâğıdı, bir zarf dudağına buse kondursun.

Varsın yıllar akıp gitsin su gibi, nerede kaldıysan orada başla, ne demek istedin diyemediğın, dilinin altında yutamadığın, dudağına gelip sese gelmeyen, onca kelimeler öksüz kalmasın, aradan kaç bahar geçerse geçsin, sırtını kendine güzelce yasla, gündeminden çıkart dargınlıkları, günyüzüne çıksın yetik sözlerin, bugünün derdini yarına katma, yarın senden benden eser bırakmaz.

Aha geldik geçiyoruz dünyadan, hangi şehre göçsek orda yalnızız, sesimizi sesimize katmadan, içimizi içimize dökmeden, hasret ekip gam biçeriz yıllardır, gözümüzü yumup nereye baksak, uzaklar bir türlü yakına gelmez, hasretten hasrete yollar uzanır, yağmur yüklü bulutlarla gezeriz, gönlümüz ıslanır içimiz üşür, dağlar sesimizi koynunda saklar, denizler köpürür düşlerimizde.

Sesin uçar gider turnalar gibi, gözde kaybolanlar sözde kaybolmaz, kalemin ağzından düşen kelime, sesini yitirmez kâğıt kaldıkça, beş günlük dünyayı üç beş satıra, sığdıracak kadar gönlünü konuş, canım sıkıldıkça açar okurum, okudukça hatıralar canlanır, saçlarımda eser kavak yelleri, eski bir bakkal bul bir zarf alıver, istersen üstüne hiç bir şey yazma, bırak arasına üç gül yaprağı.

Kuru Gürültü

Herkes kendi mağrasına çekilmiş, çıkmaya korkuyor insan içine, otobüste tramvayda vapurda, yanımıza bir başkası otursa, elimize telefonu alırız, uzaktaki sanal dostlarımızla, koyu bir sohbete kapı açarız, ağzımız kıpırdar sesimiz çıkmaz, yanımızda karşımızda kim varsa, varlığından habersize yatarız, kendi kendimize gülücük atıp, ara sıra kikir kikir güleriz, nasıl olsa bir dışardan bakan yok, bedeviyim bedevinin bedevi.

Toprağa basmayız göğe bakmayız, lakin yıldızlarla yatıp kalkarız, her gecemiz bir diziye ipotek, her günümüz bir yarına borçlanır, hastalığımızı sosyal medyada, paylaşırız dostlar tıklasın diye, kendi sözlerimiz görsellerimiz, kes kopyala yapıştır ve devam et, önce bir besmele bir de salavat, arkasında bayrak zinciri yapıp, yatığımız yerden söz roketini, atarız düştüğü yere bakmayız, konuşuruz başkasının ağzıyla.

İnsan aramızız çoraklaştıkça, soframızda çoğalıyor kuş sütü, nefis teramızız doğru tartmıyor, içi boşalıyor vicdanımızızın, bazen kellesini koltuğa alıp, bir yiğit çıkıyor meydan inliyor, kanımızızda bir kıpırtı oluyor, hem alın hem gönül teri dökmeden, *ezan susmaz bayrak inmez* diyerek, kuru gürültüden öte geçmeyiz, ismet abi bir el salla ordaysan, *toparlandık gitmiyoruz* tamam da, herkes kese at-tırıyor hamamda.

Çizdiğim bu tablo çok mu karamsar, dam başında yetişir mi pı-rasa, gece uyur gündüz uçar yarasa, balıklar da çıkar mıydı tera-sa, ilhama *gerek yok hasretin var ya*, kim kimle dolaşır kim kime parya, işlene işlene söz demir oldu, sukûtsa bakıra döndü dönecek, aklımızla aramızızda sınır yok, bu lale devrinin edebiyatı, suya ve sa-buna dokunmaz deyip, bol soslu imgesel cümleciklerle, yemlenmez aç kalır ilham kuşları.

O Tayda Elesger Bu Tayda Şenlik

Orda bir ülke var türkçe düşünen, dili dilimizin diğer yanındır, mahnıları kardeş türkülerimiz, o tayda *elesger* bu tayda *şenlik*, sazın sözün iki usta âşığı, edebî erkânın has karışığı, sazı mavzer gibi çığnına asıp, gönül fethetmek'çün yola çıktılar, yolunu yol bilen şakirdleriyle, kâh derviş oldular kâhî köroğlu, şehir şehir oba oba gezdiler, nerede bir toy var orda oldular, çağlardan çağlayıp aktı sesleri.

Bir kere yükselen üç renkli bayrak, elbette gönderden yere inmezdi, bu aşka göklerden kurşunlar yağdı, gonca karanfiller yere serildi, biz ancak duayla karşılık verdik, *resulzade* burda *elçibey* orda, azadlık'çün kızılıktan şerbeti, meğer bizim yerimize içmişler, yıkılası o *boraltan köprüsü*, *çırpıncırdı karadeniz türküsü*, acımızı kaşydıkça kanatır, bu yüzden emmideş çocuklarında, kabuk tutmaz bir yaradır karabağ.

Birlikte yürüdük orta asyadan, sonra ayrı topraklara dağıldık, fitne ateşinde birlikte yandık, gaflet uykusundan çabuk uyandık, biz bir elin beş parmağı gibiyiz, ne kadar budansa çınar ağacı, o kadar kökleri toprağı tutar, dilimizi dilim dilim etmeyi, kaç kez denediler alfabelerle, orada *nizami* burada *yunus*, seslerini yelken gibi şişirip, yanaşıp durdular dil koylarına, bu yüzden can deyip can işitiriz.

Öyle kolay geçemiyiz biz bizden, orada yüzünü bu yana dönen, yüzde yirmi toprakları yağıda, *ezanlar buz tutmuş minarelerde*, zengini fakiri manata köle, çoğı birbirinin cebine bakan, aydını iç çekip ağıtlar yakan, özgür düşüncesi tutsak edilen, susan ağızları bıçak açmayan, bu can ülke kardeş kömeğı bekler, yarısı kuzeydir yarısı güney, hem dağında denizinde çölünde, petrol çıkar gaz fiş-kırır yıllardır.

Sen ve Ben

Sen sıcak yatakta bir düştün düşe, keklik gibi seke seke gezerken, biz kara toprağı döşek belledik, sarıldık silaha yavuklu gibi, uyku gözümüzden firar eyledi, siz kafede yudumlarken kahveyi, şahadet şerbeti sundu sakiler, sırası gelenler içti gittiler, sıra bize bir gün gelecek diye, sabır dağlarına yaslanıyoruz, soldurmamak için bu al bayrağı, dedelerimizden miras bu toprakları, kanımızla sulamaya and içtik.

Ben ahir dağının ardına düşen, çağlayanceritli *orhan sürmen*'im *serin yaylalardan kopup gelerek*, göğsümüzü gere gere dağlarda, bu mazlum milletin çocuklarının, yüzünü tekrardan güldürmek için, allah allah nidasıyla afrin'de, yeniden diriliş destanı için, çarpışıp dururken yedi düvelle, dokunur dokunmaz *yüce kitaba*, şeytanın aklına bile gelmeyen, bombalı tuzakla tenimden uçtum.

Sen sosyal medyada sanal dostlarla, çetleşip dururken sabaha kadar, kirpiklerim silah gibi çatıldı, gez de göz de arpacıkta gezindim, geride ne varsa geride kaldı, ne bir hayal kurdum ne bir düşünme, ne anam avradım çoluk çocuğum, ne köyüm ne şehrim ne de vatanım, karşıma çıkmadı sıradağ gibi, bir vakit korkuyla işim olmadı, aklımı fikrimi zafer koyuna, yanaştırmak için sabır çoğalttım.

Ben burda sırtını *ona* dayayıp, size toprakları bakir bir ülke, hilalin bağrında yıldızı olan, o nazlı gelinin sevdası için, neyim var neyim yok gözüm kırpmadan, feda edeceğim bir aşkla burda, *hay* derim *hu* derim başka şey demem, gönlümden peygamber sancı geçer, günü güne tespih gibi dizerim, uçururum avucumdan kuşları, tenimi toprağa bir fidan gibi, dikmek nasip olacak mı bilemem.

Elli Altı Yılı Yığdım Harmana

Hani can deyince can işitirdik, ne selam ne kelam aleykümse-lam, herkes her gün uzaklarla kunuşur, yakınında yer sarsılsa du-yan yok, gündüz uyur gecelere uyan yok, kendimizden ötelere gi-deriz, yakınımız selam vermekten korkar, komşularda ateş yanar kül olmaz, hasret telefonun öbür ucunda, pencereler uzaklara açıl-maz, herkesin içi bir barut fıçısı, nerede ne zaman patlar bilinmez.

Partilere fırkalara bölündük, kendimizi kandırmakta mahiriz, dilimizin tadı tuzu kalmadı, insan sözcüğünün içi boşaldı, herkes birbirinin sırtında yürür, birbirinden fazla herkesin yükü, herkes her gün avuçlayıp dünyayı, nefsi ekseninde dolanır durur, ne gece gecedir ne gündüz gündüz, her gün sıfır üretiriz durmadan, her gün tüket tüket nereye kadar, sıra kendimize geldi gelecek.

Zahirde varsıllar gizliden geda, kimse etmez canı canana feda, binen binip gitti iyi atlara, kaç gece kaç gündüz baktım yollara, bütün yollar bende başlayıp bitti, kanım kaç baharda çavlına döndü, kaç kez yapraklarım açtı döküldü, varlıkta yoklukta sınıfta kaldım, kendimden kaçtıkça kendime geldim, bir hoş seda bestelemek istedim, elli altı yılı yığdım harmana, sürdüğümde ne çıkacak bilemem.

Tebessümler sahte çiçekler naylon, gönül acıkınca ne yer ne içer, insan nasıl yaslanır bir insana, sevinç nasıl paylaşarak çoğalır, acı kaç bölünürse azalır, hangi türkü yaraları sağaltır, efkâr bulutları nerde dağılır, nereye kaçarız kimden kaçarız, nerede solarız nerde açarız, her gün aldatanlar bir gün aldanır, sıyrılır çıkarız tüyden telekten, bir gün kanatlanıp burdan uçarız.

On Beş Temmuz Bayramı

Yirmi sekiz eylül geçti ömrümden, hâlâ tanklar düşlerime giriyor, toprağı bol olsun *beşli çetenin*, kardeş kardeşiyle kanlı bıçaklı, olsun diye bir köşede bekleyip, kurdular konseyi bir gece vakti, tiplerine uygun suçlar üretip, ağıllara hayvan sürüyor gibi, tutup tutup doldurdular kodese, sorgusuz sualsiz demokrasiyi, gerneşe gerneşe çarımıha gerip, bir sağdan bir soldan asıp göçtüler.

İki bin on altı on beş temmuz'da, tanksız düşler deyip birbirimize, henüz ışıklara dokunamadan, günün hesabını kapatamadan, uyku kirpiklere sürme çekmeden, rüya hayal arasında gezerken, boğaz köprüsüne tanklar yığıldı, kalpleri afyonlu ruhsuz askerler, silahını kardeşine çevirip, gözünü kırpmadan ateş ederken, göğsü tunçtan siper olan insanlar, meydanları kuşatmaya başladı.

Beni Allah tutmuş kim eder azat, fikriyle donanmış bir tayyib insan, asumana uçurunca sesini, ulubathı hasan gibi her insan, bulduğu bayrağı sancak belleyip, sokakları caddeleri dolduran, ellerinde tornavida bıçakla, her biri bir tankın önüne geçti, geride çok çocuk hanım yavuklu, hiç kimsenin umurunda değildi, tekbirlerle yürüdüler kolkola, ölümüne caddeleri tuttular.

Uçaklar göklerden ölüm kusarken, şahadet şerbeti sebil olmuştu, hiç kimse kimseyi ezip geçmiyor, kardeşlik hak hukuk böyle bir şeymiş, vatan varsa gelin olur hürriyet, vatan yoksa arın namusun gider, bu bilinci uyandırdık yeniden, eylül artık düşümüze girmiyor, üstümüzden ölü toprağı kalktı, yeni bir diriliş destanı yazdık, varsın bizden size bergüzâr kalsın, kutlu olsun on beş temmuz bayramı.

İşte Geldik Göçüyoruz Dünyadan

Ömür ağacında her akşam üstü, bir yaprak boyanır hüznün rengine, gündüzler kısılır geceler uzar, hatıralar almanağı doldurur, hayaller yarına yolculuk yapmaz, bir düşten bir düşe geçmeler biter, işimiz çoğalır kârımız düşer, her sabah sesiz bir besmele çekip, hanın öbür kapısına yürürken, gözlerimiz ufuklara takılır, daha dün yuvada ötüşen kuşlar, kanat çırpma talimine başlarlar.

Dostluklar azaldı yalnızlık arttı, söz bakıra döndü sukut gümüşe, bereketi kaçtı hayatımızın, birbirinden kaçır hısım akraba, başka adreslere taşındı herkes, hasreti sildiler lügatlerinden, gurbet nasıl bir şey sıla neresi, kimsenin aklında yer etmez oldu, sevinçler azaldı dertler çoğaldı, şükür dilimize uğramaz oldu, hâlâ sırtımızda dünya küfesi, canımız çıkıyor haberimiz yok.

Yüreğimiz borlaşmaya başladı, ektiğimiz biçtiğimiz yalnızlık, tutkumuz arzumuz heva ve heves, baktığımız gördüğümüz bir se-
rap, her gün törpülenir insan yanımız, herkesin elinde bir terazi
var, kimse tartısını kalbiyle yapmaz, kimsenin aklına fakirlik gel-
mez, ellerimiz titrer infak ederken, avuçlarımızı kuşlar tünemez,
her günün dökümü yarına kalır, boyumuzu aşar gider borcumuz.

Peşi sıra uçtuk nasip kuşunun, işte geldik göçüyoruz dünyadan,
nereye gittiysek orası gurbet, artık göğümüzde ne turna geçer, ne
yârimiz kaldı haber salacak, zarflarla kayboldu aşk mektupları, ar-
tık *lambalarda alev* üşümez, kim *bülbül ölüsü* kim *gülkurusu*, eski
zamanların meseli oldu, konuşarak anlaşmayı unuttuk, susarak
konuşmak uzun sürüyor, hâl dilinden anlayanlar kalmadı.

İnsan Bozulursa Her Şey Bozulur

Dünya cenk meydanı herkes cengâver, haramiler köşeleri tutmuşlar, ortalık münafık müslüman kayıp, öte git diyemez kimse nefesine, birbirinden keskin herkesin dili, herkes birbirine saldırır durur, kimi kellesini koltuğa alır, allah'tan korkacak kimsede yüz yok, vurdukları düşer kaçan kurtulur, kurtulan *kurtulmuş ümmet* aşkıyla, yarı ayık yarı sarhoş dolaşır, kendine gelmeye akli yanaşmaz.

İnsan bozulursa her şey bozulur, tuz açıktan kokar söz dilaltında, içleri boşalır kelimelerin, muhabbetin tadı tuzu eksilir, hatır gönül sözlüklere gizlenir, sevgi saygı kâğıt üstünde kalır, sesin sıcaıklığı kalbe dokunmaz, kalp bir yana bakar akıl bir yana, kulak kuru gürültüden başka şey duymaz, baba sevgisini nakde çevirir, anne şefkatini kelbe gösterir, geceler ekranın başında geçer, gündüzlerse kollarında uykunun.

Ben de mi bir hâl var siz de mi dostlar, beni yaralayan bu umarsızlık, sizi teğet geçiyorsa söyleyin, benim bilmediğim hâller içinde, haldaş olduğunuz hâl ehli var mı, kendimle devamlı kavga ederim, bana da yolunu gösterin aşkın, hangi dağa külünk vurmam gerekir, hangi dağla yaralarım dağlarım, gönlüme dikecek sabır fidanı, hanginizde varsa yardımcı olun, benim de dikili ağacım olsun.

İnsan yaşlandıkça olgunlaşmalı, bir gözü toprağa bakıp durmalı, elinin tersiyle hevalarının, gözünün üstüne vurabilmeli, verdiği sözleri bir muska gibi, göğsünün içinde taşır olmalı, oyundan oynaktan beri durmalı, omuzlarındaki kameralardan, kaçarak rolünü oynamamalı, velhasılı kelam ben az söyleyim, sizin payınıza ne düşer bilmem, herkes yaşadığı zamanın oğlu, ne mutlu dünyayla derdi olana.

Tebessümler Buzdan Yapma Bir Çiçek

Geriye baktıkça korkum büyüyor, her gün biraz daha azalıyoruz, bizde mi bir hâl var âlem mi böyle, her gece gam yüklü kervanlar gelir, enine boyuna uzar geceler, saatlerin zembereği bozulur, efkâr gelir soframıza oturur, hatıralar uzaklardan el sallar, gözlerimiz bulutlanır durmadan, türkülerle dudağımız dağlanır, yutkunmak isteriz dilimiz kurur, ağlamak isteriz gözümüz uyur, acıktıkça yeriz ciğerimizi.

Herkesin işi çok gün az geliyor, evler arasında yüce dağlar var, konu komşu var mı yok mu bellisiz, hısımsı akrabaysa sizlere ömür, aramızdan ayrılalı çok oldu, çoluk çocuk büyüdükçe dert artar, kim derde şükreder kim derdi tartar, kim kusur ararken kim kusur örter, herkesin evinde her bir şeyi var, herkes yorgun argın döner evine, ne kapıda selam aleyküm selam, ağızlırsa akrep yılan yuvası.

Gün nerde doğuyor nerde batıyor, başlar göğe değmek için yekinir, avuçlardan asumana kuş uçmaz, endam aynasına bakan kalmadı, iki sirke küpü herkesin yüzü, camdan bakıp geçer insan insana, tebessümler buzdan yapma bir çiçek, lafla peynir gemileri yol alır, özgüvenin mayasını bozdular, birbirinden farklı yönler yöntemler, herkes kendi mağarasına çekildi, birbirine yetmez kim-senin sesi.

Kendimizden öte göç göç başladı, kimi iç evine kimi dağlara, tehci-re zorlanır kalana af yok, hani dünya oyun ile oynadı, hani herkes birbiriyle paydaştı, çağlar değişse firavun karun, aynı kap-tan yerler kavga bilmezler, sana ne oluyor insan kardeşim, herkes her gün birbirinin etini, yiye yiye nefsi dizine iner, okyanuslar her gün dev dalgalarla, kıyılarımızı yerle bir eder, bizse bize saldırırız bizlerle.

Seksek Oyununu Tek Kendin Oyna

Sen insan kalırsan bu sana yeter, gerisi angarya fasarya işler, kimin burnu göge değerse değsin, topukları yeri delerse delsin, varsın oyalansın nefisleriyle, şeytanın atıyla cirit oynasın, alsın ellerine oluklu hançer, kalbe sırta sapsınlar sana ne, har vurarak harmanını yaksınlar, gece gündüz putlarının başında, pervaneler gibi fır fır dönsünler, servetin üstüne gurk yatanların, tutmak sana düşmez çetelesini.

Her gün gam dağında türküler yakıp, kime hâl diliyle haber salsın, uzakları gören gözlerde fer yok, yakınında duran seni görmüyor, bezirgânlar çarşısını teğet geç, sen yarana yarayacak yârânı, ararken kendini bulmaya çalış, deli veli çizgisini kendin çiz, seksek oyununu tek kendin oyna, şeyhleri uçurmak sana mı kaldı, içinin göğünü ateş sarsa da, senin sabır kumaşını yakacak, ateş icat edilmedi dünyada.

Zamana mekâna takılma boş ver, insan damarların kurumadıysa, gönül toprağını pıtırak diken, sarar diye korkuyorsan aşk olsun, varsın kim kime kulp takarsa taksın, el elin etini çiğneyip yutsun, insan yediğinden ve içtiğinden, variyetli iken vermediğinden, borçlu olduğunu zaten biliyor, sen desen de demesen de sözünü, o yine havanda suyun dövecek, senin bakiyende bir of kalacak.

O geldi bu gitti falan da filan, kuyruğunda kırk bir düğüm de yalan, hinlikte pinlikte gezenler gezsın, senin avuçların günde beş vakit, gökteki karara sâdık kalır mı, zulüm başkasına dokunsa bile, kendi yüreğinde deprem olur mu, gökte bulutlara gözünü yumup, kirpiklerin damlaları sağar mı, ötelere daldığında içine, gün ışığı sızıyorsa bu iyi, say ki uyuyordun birden uyandın, vardın şükür kapısına dayandın.

Şükür Çiçeği

Gönül dağlarının koyaklarında, elvan elvan çiçek açar her mevsim, senin senden haberin yok belleme, kendinden dışarı adım atınca, haberin olmuyor olan bitenden, bir can uzaklarda canı derdinde, sense camekânda ona bakarsın, dilinde dolaşan lafları soyup, sözün çıkınını ortaya serip, erdem sofrasına bağdaş kurarak, bir sana bir bana derviş misali, paylaşmaktan korkuyorsan hayatı, nasıl dolaşırsın insan içinde.

Başkasının yarasını kaşırken, kendi yaran günden güne azıyor, ne sende merhem var ne merhem veren, dokununca kokusunu bırakan, içinde fesleğen çiçeği gibi, merhametten habersizce yaşarsın, türlü türlü bahaneler üretip, üzerine düşen sorumluluğu, başkasıyla paylaşmayı denersin, aklından geçenler kalbine uymaz, kalbinin sesini kulağın duymaz, her sabah aynayı karşına alıp, boşa konuşursun kendi kendinle.

Günden güne azalırız bu doğru, eksik olmaz sırtımızın yarası, soframıza konan kalkan bıçaklar, çevremizde uçar bühtan kuşları, dilimizde yaralanır sözcükler, *yârin* kapısına vardığımızda, avcumuzu açıp boyun bükeriz, 'hâlimiz hâl değil güzel bir hâle, tez zamanda dönder' deyip dururuz, varlığın da yokluğun da bir sınav, olduğunu unuturuz insanız, sabah yuvasından aç uçan kuşlar, birgün boş dönmezler rızık avından.

Yokluk dibe vurmuş varlık tavana, *yiğit muhtaç olmuş kuru soğana*, bir gün olur varlık yere çakılır, yıllardır nadasta bekleyen için, sürülmeyi sürülmeyi borlaştı, insanlar insandan uzağa kaçtı, erdemli yaşamak artık zorlaştı, sen sabır küpüne tekme vurmazsan, zamanı saati geldiği vakit, darlık damarında bir sürgün verir, yaraların kabukları dökülür, bir sabah gün kız oğlan kız doğarken, açar dallarında şükür çiçeği.

Zaman Akar Biz İçinden Geçeriz

Dünya hergün biraz daha küölür, insandan insana yollar kapanır, gündüzün işleri geceye taşar, geceleri ekranların başında, ya bir kanepede ya bir koltukta, kirpiklerimize uyku asılır, horul horul uyumaya başlarız, önce ezan sesi semada gezer, sonra saat çalar çalar yorulmaz, kalbimizde çiçek açmaz besmele, kalkar yüzümüzü suya tutarız, aklımıza gelmez aynaya bakmak, yolda saç tarar işe gideriz.

Bir kuru merhaba bayat günaydın, üç beş içi dışı yalama sözle, hâl hatır sorarak işe başlarız, vatandaş fiş alır biz çay içeriz, numaralar varsın dunsun ekranda, nasıl olsa herkesin var sırası, beklemekten ayrı ücret alınmaz, *panik no problem* işler yetişir, akşamki dizinin ya da maçların, kritiklerini yapalım hele, bu arada bir iki iş yaparız, sonra bir sigara molası verip, tekrar koyuluruz işin başına.

Evkaktaki memuriyet bu işte, rahatsızlık duyan yok bu gidişte, kime sorsan işi boyunu aşar, kendisi çalışır başkası yatar, emeğinin karşılığı verilmez, biraz daha rahat bir koltuk için, gözünü kırpmadan en yakınını, harcama planı yapar durmadan, saat dörtten sonra dört dönme başlar, bu gün git yarın gel saati işler, her soru sorana gıcırda dişler, ah usta bu işler ne güzel işler, şimdi bu mesleği kaç kişi düşler.

Memurluk da âmirlik de bir mesel, zaman akar biz içinden geçeriz, hayatı demleyip içmeyen insan, ister çin de olsun ister maçin de, kekre bir burukluk yaşar içinde, bugün varız yarın muhâl herkese, eni boyu bilinmeyen bir ömrü, sağa sola südürürüz durmadan, başkasını kandırmakta mâhirlik, kendimize geldiğinde sökmüyor, gözümüzün biri dünya der durur, birisi toprakla dostluk peşinde.

Nereye Dönersek Can Kırıkları

İnsan arazisi talan edilmiş, nereye kaçalım kim bize gelsin, dünyada olacak olan haberi, duvardaki candan haber alırız, amerika demokrasi götürür, diktiği putları devirmek için, altın alır kâğıt satar durmadan, mazlumu mazluma kırdırır geçer, aç kalana yüreğimiz sızlamaz, açıkta kalana bakar geçeriz, bu nasıl münafık oyundur böyle, herkes birbirini sobeler durur, kenarda kalanlar olur körebe.

Mahalleyi kaldırdılar aradan, geniş caddelere ve sokaklara, kavuşunca rahat ederiz sandık, evler birbirine yabancı oldu, muhtaç değil komşu komşu külüne, önce şehirlere sınır çizildi, ülkelerin arasına duvarlar, mayınlı alanlar tel örgüleri, dünya üstü açık hap-sane oldu, gizlimiz saklımız namahremimiz, ayaklar altında değerlerimiz, konuşarak anlaşmayı unuttuk, her sözümüz bir cidalın fitili.

Herkesin boynunda asılı yafta, volta atıp duruyoruz arafta, iyilerle kötüler bir tarafta, hangisini tutsak öbürü düşman, herkes birbirine diş biler durur, bilmezler ağızda diş var mı yok mu, perde gerisinde meydan okurlar, sahneye çıkınca suspus olurlar, içlerinden düşmanların yüzüne, en şiddetli kınamayla bakarlar, üfürükten karar çıkar sonunda, irili ufaklı beş firavunun, ağızından çıkanlar demiri keser.

Kendimize güvenimiz yiterse, ülkü boynu bükük bir gelin olur, ham hayale döner kızıl elmamız, sevda kafdağının ardına kaçır, herkes bir aşk tarifinden bahseder, söz demire çalar sükut bakıra, ağızımızın tadı tuzu bozular, yemeye başlarız birbirimizi, yanı başımızda olan bitenden, habersiz değiliz amma velakin, ayaklar altında erdemlerimiz, sanal sancılarla kıvranıyoruz, nereye dönersek can kırıkları.

Salavan Dağında Bir Beyaz Kartal

Bahaettin Karakoç ağabeyim için

Bin dokuz yüz otuz martın beşinde, salavan dağında bir beyaz kartal, besmeleyle savatlandı güzelce, yumurtadan çıkar çıkmaz gözünü, daha sağa sola bile bakmadan, ufukların ötesinde gezinir, yuvası dar gelir kendine sığmaz, çırpmaya başlarken kanatlarını, yayla yayla uçar yorulmak bilmez, bühtan kuşlarına tenezzül etmez, şardağı'ndan kalkar konar düldül'e, gece dolunaya gündüz güneşe, uçma talimleri yapar durmadan.

Cela'dan ayrılır önce düziçi, sonra ankara da hasanoğlan'da hasta sağaltacak mektepte okur, sevda yüreğinde orda dokunur, tık tık vurur şiir gönül camına, artık içi sığmaz olur içine, ilham perileri peşine düşer, şiirle geceler şiirle kalkar, duyguları yeter dallarda sarkar, düşer yüreğine aşkın çingisi, içinden dışına bir ateş yürür, sonra bir pervane olur ateşe, hem canı ütülür hem kanatları, pişerek yanmanın tadına varır.

Nerde dalgalanan bir bayrak varsa, ne sarı sığağa ne karakışa, aldırış etmeden yola koyuldu, arkasına bir kez dönüp bakmadı, tok sözüne bir ham sözü katmadı, şiirin göğünde seyran eyledi, *sevgi turnaları* girdi düşünce, *bir çift beyaz kartal* avlağa çıktı, *kar* sesinde içi yandı dayandı, *uzaklara türkü* yakıp dururken, *saba esintisi* araya girdi, postada kayboldu *aşk mektupları*, *beyaz dilekçesi* elinde kaldı, *zaman beyaz bir türküyü* yakarken.

İki bin on sekiz on yedi ekim, kış erken bastırıldı kapandı yollar, ahir dağlarına yaslandı hüznün, bulutlar beriti koynuna aldı, engizek dağları kar ile boran, kınalı keklikler tipide kaldı, ıhlamurlar çiçek düşü görürken, acı haber asumana yayıldı, maraşı üşüten bir gece vakti, başka bir dünyayı keşfetmek için, soyunarak teleğinden tüyünden, namı diğer *beyaz kartal* karakoç, yer altında kanat vurmaya uçtu.

Camdan Bakmayalım Birbirimize

Gözlerini gözlerimden kaçırma, camdan bakmayalım birbirimize, gözlükleri bir kenara koyalım, ben elif diyeyim be'yi sen söyle, kelimeler dilimizi yormasın, yetmemiş sözlerle cümleler kurup, mevzuyu boş yere dağıtmayalım, aklımıza hesap kitap gelmesin, can diyende canda çiçekler açsın, pencereden bahar girsin içeri, şen şakrak olalım çocuklar gibi, bayram coşkusuyla geçsin günümüz.

Susarak da konuşacak çok şey var, sancı diner yaslanınca kalp kalbe, göz göze değince sözler tutuşur, ondördüne girer insanın ruhu, senlik benlik putlarını yıkarız, nerede kanayan bir yara görsek, önce avcumuzdan öncü kuşları, uçuruz peşinden biz de gideriz, birlikte yekinir erdemlerimiz, sevincimiz dalga dalga yayılır, üzüntümüz uçar karlı dağlara, hayata yeniden merhaba deriz.

Mesafeler uzak yakın farketmez, gönül kalk gidelim derse gidilir, zamanlar mekânlar kalkar aradan, gözünü yumarsın o sana gelir, gönlünü kaparsın o senden gider, canına bir ateş düşer o gelir, onun yüreğinde bir deprem olur, bahaneler üretmeden koşarsın, aklının yanında gölgesi olmaz, canını dişine takma sırası, onda mıydı bende miydi demeden, kalbinin hükmüne tabi olursun.

Yüreğini gözcü koysan yollara, sen onu beklerken o yola düşer, yaraların sızısını soyunur, dudakların yemlik toplar kuşlara, gazze'de kaşgar'da açe'de zulüm, aç karnına yüreğine oturur, elinle dilinle gücün yetmese, yağmur kuşlarından ordu kurarsın, onun kanı sende kaynar sen onda, kardeş çamurumuz tekrar karılır, amerika gider hülagû gibi, insan damarımız bir sürgün verir, goluta'da gargat arar yahudi.

Muhtaç Değil Şükür Kimse Kimseye

Başkasının ağız ile konuştuğumuz, kendi aklımızda kiracı olduk, bütçemize uygun muhafazakâr, otellerde yerimizi ayırttık, alkol yok çok şükür diskoda barda, yasak değil elbet eğlenmek gülmek, neşemize biraz neşe katalım, biz de eller gibi sitres atalım, bu fırsat bir daha ele mi geçer, devlet denizinin sahillerinde, haşemayı giyip spor yapalım, kazancını kim yanında götürdü, yalancı dünyadan bir yer kapalım.

Mevkilere makamlara gelince, kalbimizin kulağını tıkadık, güneş gözlüğüyle baktık gözlere, kimseyi yüzünden okuyamadık, kuşlar ürktü avcumuzu açınca, yetimi mazlumunu tanımaz olduk, verirken kibrimiz tavana vurdu, alırken yüzümüz hiç kızarmadı, keser gibi kendimize yonttukça, göbeğimiz dizimize yaklaştı, sayısı çoğaldı putlarımızın, hangisine secde etsek her akşam, öbürü sabaha yüz azdırıyor.

Derdimizi sevip ne yapacağız, herkes birbirinin etini yiyor, yedikçe semirdik birbirimizi, dünyayı kurtarmak bize mi düştü, elimize fırsat bir daha geçmez, yiyelim içelim keyif çatalım, her hafta başka bir şehre uçalım, sabah kahvaltısı mesela van’da, öğlen yemeğinde antep yapalım, akşama boğazda balık yiyelim, berat kandiinde edirne yapıp, vaaz dinleyelim selimiye’de, verdiği nimette şükür diyelim.

Napolyon buşuna para dememiş, yanlış anladıysam berat düzeltsin, eskidenmiş ekmek arası köfte, çok oldu açalı maymun gözünü, baldırı çıplaklar başka ülkede, göbeğini kaşır komşularımız, mutfağında güzel aşçıları var, gece gündüz kapısında güvenlik, özel okullarda tüm çocukları, yüksek tahsilini paris’te yapar, her çocuğun ayrı arabası var, itiş tikiş gitmez metrobüslerde, muhtaç değil şükür kimse kimseye.

Lamba Yandı Ben Camında Üşüdüm

Abdurrahim Karakoç ağabeyim için

Ben bir şiir avcısıyım ağalar, ilk ava babamla birlikte çıktık, *seyranî* gösterdi hiciv kuşunu, *derdiçok*'u çok okudum dertlendim, *hayati vasfi*'yi *ahmet çitak*'ı, yola çıktığımda öyle tanıdım, abim salavan'da ben engizek'te, gönlümüzün evsininde yatarak, onun ürküttüğü kuşu ben vurdum, benim ürküttüğüm kuşu o tuttu, herkes gitti bir ben kaldım cela'da, başı kurtarmadık her gün belada.

Nerden çıktı ise bir *serdengeçti*, talip oldu avladığım kuşlara, her zaman mavzerim omzumda gezdim, *ha hasan*'a sıktım ha sana sıktım, kibrit kutusuna bir mektup koyup, *mihriban*'a saldım emmi-moğluyla, onun da içine bir çingü düşer, birlikte yanarız diye bekledim, bu arada askerlik de yaklaştı, orda da omzumda bir kırıkale, garajda nöbette *ülker* avladım, yüzbaşım dökemedim derdimi.

Aşkı kâğıtlara yazdım olmadı, kendime darıldım kızdım olmadı, lamba yandı ben camında üşüdüm, dünürücü gidenler gönlü boş döndü, sanki salavan'da bir çığ yürüdü, ben altında kaldım geceler boyu, ölümle kol kola gezdim dağlarda, sonra topladım şükür kendimi, kalbime sözümü dinletemedim, engizek adında bir gazetede, şiir yazdım ona mektup yerine, çare yok kavlimiz mahşere kaldı.

Bin dokuz yüz seksen dördte cela'dan, ankara'ya uçtu nasip kuşumuz, düşlerimde salavan'da dolaştım, bir gün boş dönmedim şiir avından, koşmadım peşinde şöhretin şanın, anadolu yüreğime dar geldi, bir uçtan bir uca türk illerini, ruhumla dolaştım dertle demlendim, *dört mevsim ötede üşüdü bahar*, eğilmeden bükülmeden yaşadım, asumana bıraktığım sedalar, seksen yıllık bir hayatın dökümü.

İki bin on iki haziran yedi, görklü melek geldi gidelim dedi, mehmet görmez üç tekbirle namaza, durunca ruhumda çiçekler açtı, meğerse ne kadar sevenim varmış, uzaktan yakından gönlü olanlar, kocatepe avlusuna sığmadı, peşimde bir düğün alayı vardı, kimseye küsmedim şahit atmaca, kuş gibi uçarak göçtüm dünyadan, muhsin'i kendime komşu seçmişim, arvası yanına koydular beni.

Uçakla Biçtiler Gökekinleri

İnsan geç yetişen nesil ağacı, nasıl bakar isen öyle yetişir, vakti gelip sorumluluk alınca, çağ açıp kapatan bir fatih olur, dağlarda yürütür kadırgaları, barışta bir şefkat elçisi olur, nerede bir mazlum feryadı duysa, gözünü kırpmadan sefere çıkar, karşısına külfar ordusu çıksa, döne döne meydanlarda vuruşur, ya şehit ya gazi olmadan dönmez, bazen ulubatlı bir hasan olur, burçlarda bağırını sipergâh eder, düşürmez elinde şanlı sancağı.

İnsan azdığıında yoluna çıkan, bir serçeye bir şarjörü boşaltır, kibriden gözünün önünü görmez, hak hukuk adalet güçte toplanır, gücün yoksa haksızlığa uğrarsın, arkanda bir dayın varsa korkmazsın, hangi yana vursan keser kılıcın, sözünün üstüne söz diyen olmaz, aldatmayı sever asla aldanmaz, konuşurken yüksek sesle konuşur, alçaklarla alçalarak yükselir, o konuşur herkes başını eğer, devamlı kendine yontar keseri, haşa yüksek dağlar onun eseri.

İnsan sabır tezgâhında yetişir, kazanırken alın terini döker, haramın semtinden transit geçer, verirken gözünü yumarak verir, alırken utanır titrer elleri, bir kuş görse selam verir gülümser, çocuk görse içi içine sığmaz, elinde avcunda ne varsa verir, gönül yapar gece gündüz durmadan, bir yetimi görse okşar başını, sözün doğrusunu taşır yanında, yunus gibi çiçeklerle konuşur, can deyince bin can çıkar ağzından, susunca içinden inci çıkarır.

İnsan yaşadığı çağa tanıktır, iki bin on altı on beş temmuzda, ay küstü yıldızlar görünmez oldu, masum insanların canevlerine, gökten ölüm yağdı yollar kapandı, bu vatanın toprağında yetişen, aklını düşmana ipotek eden, hasan sabbah mektebinde okumuş, kanında türklükten damla kalmamış, birbirinden tehlikeli man-kurtlar, birden bire canavara dönüştü, leopar tanklarla köprüyü tuttu, insan harmanına ateş bırakıp, uçakla biçtiler gökekinleri.

Herkes Kendi Kalesine Gol Atar

Rahatlık bir çakırdikeni gibi, batmaya başladı insanoğluna, yalın ayak altta don yok gezerken, yufka arasına bulursa soğan, bulamazsa suyu katık ederek, yediği günleri hesaba katmaz, dünyanın yarısı kıtlık çekerken, çocuklar babasız boyun bükerken, analar içini göğe dökerken, kimisi kasapta eti beğenmez, kimi lionslara kapağı atar, kimi cemaatte kazan kaynatır, sınırsız özgürlük naralarıyla, nefsinin put yapıp tapan tapana.

Ar çatladı yırtık hayâ perdesi, aynalarda görünmüyor yüzümüz, görmezlikten gelir herkes herkesi, başörtüsü artık moda aracı, soyunmanın adı cüretkâr oldu, hünsalar meydanda eylem yapıyor, bel altına kaydını aşkın anlamı, hayvanlar insandan utanır oldu, sözün doğrusuna kulak asan yok, ellerimiz bizim ele benzemez, tarih tekerrür mü ediyor yoksa, nerde yanlış yaptık *ulu hocalar*, yaşasın sodom ve gomora deyip, şeytanın yoluna sapan sapan.

Parti de pırtı da demokrasi de, oyunun içinde başka bir oyun, menfaat nerdeyse koçlar orada, koyunlara bol bol melemek düşer, şehir eminleri eskisi gibi, zorla seçilmiyor iş kolaylaştı, işkembeden fazla atan kazanır, üyelerden çok parayı bastıran, ne kadar ekmekse o kadar köfte, sürgit işler kazan kazan mantığı, nasıl olsa deniz devletin malı, lisans yetmez oldu namussuzluğa, yemeyeni enayiden sayarlar, fırsatını bulup kapan kapana.

Anlaşılan dünya artık yaşlandı, tövbe kapıları kapanmak üzere, maç başladı hıncahınç bir statta, herkes sendi sahasında oynuyor, kimi gölgesine çalım atıyor, kimi top çevirir kendi kendine, meksika dalgası tribünlerde, herkes kendi kalesine şut çeker, on sekiz içinde on bir kişinden, atak yapan olmaz rakip sahaya, herkes kendi kalesine gol atar, kendi sahasında kaybeder herkes, israfıl'ın sur düdüğü elinde, allah'ın ipinden kopan kopana.

Birgün Sardağı'na Tekrar Dönerim

Ali Akbaş ağabeyim için

Yetmiş yedi yıldır şardağı'ndayım, kınalı keklükler yanımdan geçti, üstümden turnalar yemen'e uçtu, medine'den gelen hacı leylekler, ilk benim kokumu içine çekti, sonradan kondular pınarbaşı'na, ceyhan'da kaç ceylan suya bakarak, kemik tarağıyla saçın taradı, benim bir horozlu aynam olmadı, bir o yana bir bu yana kavaklar, ırgalanıp durdu kuş sesleriyle, önüne katarak günler günleri, yılların üstünden uçup giderken, hatıralar albümüne düştüler.

Maraş lisesinde sülüsüm aldım, sonra istanbul'da terhis edildim, elbistan mükrimin halil lisesi, peşinden rize'ye sürgüne gittim, sürgünlerin yeni süreği oldu, sabırla sınıandım şükrüm çoğaldı, döşü dolu ilham perileriyle, gönül yaylasında dolaştım durdum, keklük avlamadım kekik topladım, başımda dumanı kaldı dağların, hasretten bir bıçak yaptım kendime, şiiri bir kenger sakızı gibi, gider gelir kanatırım yıllardır, herkesin ağzına sakız eylemem.

Ne hayaller kurdum ne düşler gördüm, kaç bahar yaşadım aklımda değil, elbistan yanarken sarı sıcakta, bende püfür püfür rüzgâr eserdi, abdurrahim abi ava çıkınca, salavan'da uzun hava çekerdi, kara kıştan çıkmış gibi olurdum, sonra beyaz kartal bahattin abi, engizek'ten kanatlanıp uçardı, hayati abi de tok sesi ile, gönül soframıza bağdaş kurardı, bir de cansız ahmet güllü'müz vardı, heybesine aruzları doldurur, sürerdi atını şiir yurduna.

Köküm şardağı'nda dallar gurbette, ankara'da dolanırım yıllardır, avrasya'dan soydaşlarım gelirler, kardeş kalemlerle kalkar giderim, şehriyar mı deyim çolpan mı deyim, hangisini desem diğeri kalır, dolaştığım yeter dünya yurdunda, her türkünün dudağında tüterim, göygöl'de aras'ta kür'de sulanan, allı telli turnalarım dönerler, sürgünlüğüm tamamlanır sonunda, yetmiş sekiz alıç her aça yeter, bir gün tekrar şardağı'na dönerim.

İstida

Şairler susarsa öksüz çoğalır, içini dışına kimse dökemez, ayıyı dayıya benzetir herkes, çiçeğe ot gibi bakarak geçer, susadığı zaman gözyaşın içer, burçak tarlasında pıtırak biçer, sigortası atar lambası söner, üzerinde bühtan kuşları döner, vekiller asıla tutturur fener, dedikodu artar gerçek bulunmaz, kim kimle oturur kim kime kanar, mahyalar üstüne baykuşlar konar, kaynaklar gözünde bulanır nokta

Önce rüşvet arkasında selam var, tatlı sözün arkasında yalan var, her köşede gizlenen bir yılan var, çok insanın üzerinde palan var, ricaların arkasında ulan var, derdin tohumunu dertte bulan var, planlar içinde gizli plan var, köşelerde çırpınarak ölen var, halimizi üstümüzde gören var, vefayla kan bıçak sefa süren var, ne gönlünü çarşaf gibi seren var, adaletin terazisi bozuldu, meyveler çiçekken sulanır nokta

Bencillik başını aldı gidiyor, herkes birbirine madik atıyor, dost dostun sırtına bıçak saplıyor, sofraların bereketi azaldı, alan el çoğaldı veren el kayıp, şükür artık içi boş bir kelime, kadir kıymet sözlüklerde uyuyor, sosyal medya üzerinde dostluklar, bir anadan doğan kardeşler bile, bayramdan bayrama görüşemiyor, nefesine tutsaklar halinden memnun, özgürlük karadan denize taşı, herkes birbirine bilenir nokta

Bürokrat görmüyor bakan uyuyor, asıl hak arıyor vekil soyuyor, söz verenler sözlerinden cayıyor, körler tam görüyor sağır duyuyor, arkasızlar vaatlerle doyuyor, tilki tavuk kurtlar kuzu yayıyor, soft erkekler anasını boyuyor, altımızdan artık toprak kayıyor, üstümüzde gök gürlüyor durmadan, çatırdayıp durur sabır taşımız, insan aramız işgal altında, ayaklar altında erdemlerimiz, dertler birbirine ulanır nokta

Kurtulmuş Ümmet!

Biz artık kurtulmuş bir ümmet olduk! her nanelen biraz yiyebiliriz, sözümüzü saklamaya gerek yok, ağızımızda kelimeler yetirdik, uluorta her şey diyebiliriz, tesettür mesettür eskide kaldı, keyfimize göre giyebiliriz, suçumuzu saklar annelerimiz, sigaranın âlâsını içeriz, arkadaşı bir haftalık seçeriz, ara sıra takılırız kafeye, bazı günler kendimizden geçeriz, özgürlüğün kollarında dolaşır, oyunda okeye dördüncü olur, denize gireriz haşemamızla.

Biz artık kurtulmuş bir ümmet olduk! başka şehirlere iş gezisinde, kafa dinleyecek bir artı bir ev, alacak imkâna sahibiz şükür, başkasının namusuna bakmayız, kaçamak yaparız haftada bir gün, ne yaparsak helâlinden yaparız, gerekirse senede bir umreye, gider günahları döker döneriz, cumaları camilerde sebiller, ramazanda gıda paketleriyle, hayır hasanette yarış ederiz, bir fakirin sofrasına varmayız, içimizden israil'e söveriz, vazgeçmeyiz yahudinin malından.

Biz artık kurtulmuş bir ümmet olduk! ha başımız açık ha da kapalı, ha namaz kılmışız ha kılmamışız, cahiliye devri artık kapandı, yüzümüzde peçeleri kaldırdık, korkmuyoruz artık hiçbir erkekten, en güzel kokular nerde satılır, nerede ne zaman nasıl sürülür, kendimize bakmasını biliriz, havasına göre otomobiller, elbiseye göre ayakkabılar, biz de ünlü markalardan giyeriz, sabah kahvaltıya van'a gideriz, akşama sahilde bir tavernada, dostlarla birlikte stres atarız.

Biz artık kurtulmuş bir ümmet olduk! nefsimize artık zulmetmiyoruz, ne çileler çektik bugünler için, canı cehenneme akılsızların, cebimiz doldukça eksildi şükür, okuyup yazdıkça dağıldı fikir, zikirmatiklerle çekilir zikir, dünyanın rengine aldandı zakir, din alınan din satılan pazarda, herkes bir şeyh buldu uçurdu durdu, suriye, filistin, irak, yemen'de, keşmir'de açe'de ve türkistan'da, olanı biteni allah görüyor, bizim elimizden bir şey gelmiyor!

Toprağın Rengine Boyanır Yüzüm

Dört mevsimim artık bir mevsim oldu, hergün biraz daha kara gökyüzü, yağmur bulutlarım aşı tutmadı, bahar dokunmuyor dal uçlarıma, hangi yana dönsem sonbahar orda, hüznün sazın tellerine dokunur, bir uçtan tutuşur kelimelerim, sırtımı yaslarım gam dağlarına, hasretin kokusu burnumda tüter, dudaklarım türkülerle dağlanır, huma kuşu yükseklerden seslenmez, lambada titreyen alev üşümez, içimdeki volkan kaynar durmadan, toprağın rengine boyanır yüzüm.

Konar göçer olduğumu unuttum, dedelerim ninelerim ve babam, yeni yurda yerleşeli çok oldu, ziyaretlerine senede bir gün, gitmek bile bazan mümkün olmuyor, ara sıra dalıyorum içime, sıra artık bana geldi diyorum, her gün bir camide sela okunur, ya da uzaklardan bir haber gelir, akranlarım toplar taşı tarağı, her biri altına tahta at alıp, bir başka bahçeye oyuna gider, yavrular yuvadan uçmayı bekler, dünyanın işleri bir türlü bitmez, yakını uzağı göremez gözüm.

Her takvim yaprağı uzun hikâye, hayatın da ayrı uslubu vardır, bir araya gelir bir kitap olur, herkes kendi yazdığıнын yazarı, yaşadığı dünya cürmü kadardır, yazdığımız yüzümüzden okunur, sözün hamı konuşurken dokunur, kimisi susarak uzun konuşur, kimisi bağırır kendisi duymaz, akli ile araları açıklar, nefsi ile karun yolunu tutar, oysa herkes bu yalancı dünyada, bir menzile varmak için yarışır, kimi bağ bağışlar çocuklarına, kimisi yiyemez bir salkım üzüm.

Gün gelir angarya işler tükenir, bir sürü acaba ve keşkelere, hayıflanmamızın anlamı kalmaz, bir ağacın gölgesinde uyuduk, uyanınca baktık zaman kalmamış, selam verip selam alacak kadar, dağların yün gibi atıldığını, bütün denizlerin kaynadığını, gözümü yumarak hayal ederken, omuzunda iki kamera ile, herkes gelir geçer aynı köprüden, kimisi filmini çekmeye gider, kimisi galayı kendisi izler, velhasılı kelim helâlleşelim, yola çıkacağım avcumda közüm.

Hangi Ağıt Söndürür Bu Acıyı

Dünyaya sürgüne geldik geleli, herkesin cebinde dönüş bileti, ne tarihi belli günü saati, vakti geldiğinde ertelenmeyen, yakınına bile devredilmeyen, aklımızda bir köşede bekleyen, zaman ve mekânı kendisi seçen, hangi saniyenin salisesinde, canını teninden uçuran ölüm, sana uzaklarda bana yakında, bir yerden bir gökten kopup geliyor, nereye kaçalım kimden kaçalım, bütün yollar bariyerle çevrilmiş, kalıyoruz kendimizle baş başa.

İki bin yirminin beş şubatında, kara haber geldi beyaz çığlıkla, dağların sırtına hançer saplandı, acımadı çığ önüne çıkana, koş-tular insanlar can pazarına, toprak kazar gibi karı kazdılar, kimi canlar tenlerinden çekildi, kimi canlar dondurucu ayazda, kendine dokunan bir el bekledi, sesler birbirini yedi bitirdi, bir yarış başladı zamana karşı, herkes dua kuşlarını uçurdu, akrep yelkovanı tutsak eyledi, saatler bir türlü geçmek bilmedi.

Her eve bir figan ateşi düştü, sonra ateş başka evleri yaktı, bir ağıt tutuştu bir ağıt söndü, çocukların gözü yollarda kaldı, analar buz bastı sinelerine, kuşları yemledi avuçlarında, her evin içinde ses sesi yedi, dişler kilitlendi ağızlarında, korkuyu ümitle değişmek için, zorlayıp durdular yâr kapısını, gözleriyle konuştular sustular, ölüm meleğine surat astılar, duydukları masal gördükleri düş, olsun istediler ama olmadı, kopuverdi birden küçük kıyamet.

Biz bir elin parmakları gibiyiz, ne zaman başımız dara düşerse, canımız cananın sebili olur, ölüm aklımızdan ötede durur, damarlarındaki kanın aşkıyla, can kurtarmaya koşar nice yiğitler, kurt gezmez kuş uçmaz bu zemheride, anaların yüreğinden bir parça, sarılırken karbeyaz bir kefene, babaların düşü fırtına boran, hangi ağıt söndürür bu acıyı, hangi dağ kalburla elenir bilmem, kırk bir can düşeği bahçesaray'da, dilimde söz bitti sükut başladı.

Atmaca Şiir

Ağzımda bir bomba pimi gümüşten, yanaşan cennette yer kiralsın, azgın bir ırmaktan bezgin şafaklar, karanlığın ortasından kükresin, altını çıkarsın öküz başlılar, bağırsın lezbiyen karanlıklarda, ufukları mor arzular bürüsün, mazgallarda cinnet aksın durmadan, yansın dudakları repton kaçanın, soyunsun rüyalar asma katlarda, bir çiçek köküne kurşun döktürsün, bir mânâ haykırırsın ayrılıkları, yansın gözbebeği sisli havada, kuşlar kuşkularından muska taksınlar, uçsunlar denizden sahraya kadar.

Nereye kaçalım çıldırmak için, kimin gözlerinde ayna parlıyor, sesimiz çapraz bir ateşe düşmüş, aklımızda karabulutlar uçar, kanadı kırıldı sarp yokuşların, dilinde bir kanca sorun taşıyor, yoksulluk küheylan kişner durmadan, yarışlardan kopar yaralı ceylan, yıkılır kirpikler kaşın üstüne, zülfünden bir kırbaç şaklar kalbime, bakışlarım donar boşluk yurdunda, acı diken gibi batar ruhuma, dişlerim çatırdar damağım çöker, uzaklardan sesler çatlar durmadan, yalnızlık gizlenir yumruklarımda.

Sen giderken artçı depremler oldu, ırmaklar suyunu küle savurdu, sarı sıcaklarda dondu insanlar, susku başkaldırdı ayaklar sustu, sevda bir denizde çöl düşü gördü, mecnun tavernada leyla aradı, bir barda barbarlar tabak kırarken, sirtaki oynadı ellilik kızlar, döndü etrafında kelep duygular, sevgi aç bıraktı sokakta aşkı, magandalar tuttu bıraktı derdi, yumruklar havanda dondurma yaptı, aç özlemler dehlizlere gizlendi, bir gitar uzun bir türküye çöktü, kalpleri kırıldı mor tutkuların, geçti bulutların içi içine.

Yara derin ama ankara serin, nefes alıyorum altında yerin, ağzımda bir bıçak kavis çiziyor, yangından kaçarım çiçek açarım, dünya sağır duvar sesimi yutar, gönlüm sende kulaç vurur her gece, beklemek astarsız bir ceket gibi, üşütür işsizlik dar sokaklarda, akşam yaralanmış martıya bakar, turnalar sahilde dalga toplarlar, karakış saldırır yokluk çıldırır, alın teri bıyıklardan dökülür, yorgun bir derbeder masaya vurur, kükrer özlemlerin köşe taşları, on kartalı bir atmaca kaldırır, çok şair dilini çeker karnına.

“Allah’a her şeyi anlatacağım”

Dar geliyor artık sana yeryüzü, ne karnın doyuyor ne de aç gözün, sefanın dibini bulmak uğruna, uyduya göçmeye hazırlanırsın, dünya saltanatı dünyada kalır, mezara kadardır karunluk namın, sana seni anlatırken yeniden, üç maymunu oynayarak baktınız, ölüm her adresi ezbere bilir, nereye kaçarsan orada bulur, burda hazırlarsın gül bahçesini, kendi ateşini kendin taşırsın, iki bin on dörtte ölmeden önce, gözünün içine bakıp dünyanın, 'allah'a her şeyi anlatacağım', demiştim de kimse inanmamıştı.

Önünüze düşen bir kılavuz yok, herkes birbirinin kıyametini, bekliyor ne zaman kopacak diye, geçmiyor saatler günler haftalar, gökyüzünde kanat vurur azrail, korkusundan havalanmaz uçaklar, caddeler meydanlar in/cin alanı, stadyumlar artık çayır çimenlik, vatikan meydanı sinek avlıyor, aradan çekildi papa fransis, misafir giden yok efendimize, hacere esvet'e dokunmak için, birbirini çiğneyenler yok artık, işe yaramıyor para ve hasret, uğruna can feda olan kabeyi, eabil kuşları tavaf ediyor.

Sizin bildiğiniz işte bu kadar, hani nerde nemrut karun firavun, sultan süleyman'a kalmayan dünya, rothschildlere kalmaz gören görecek, arkasından rockefeller nalları, havaya dikecek bunu da yazın, dünyada ne kadar dünyaya tapan, zengin varsa malı girer gözüne, yalvarmak yakarmak saati geçti, hele yavaş yavaş başa geleni, bir yandan izleyin gerisi gelir, pencerenin kenarına oturun, dolarlarınızdan kâğıttan uçak, yaparak çocukluk günlere gidin, yanınıza ziyaretçi gelmesin, doyunca yaşayın sanal dünyada.

Sözlerim ulaştı kulağınıza, yalnız kalbinize çarparak döndü, merhamet içinden uzaklaşınca, mermere dönüşür insanın kalbi, zulmü alkışlayan ve sessiz kalan, kim varsa kim yoksa buyursun gelsin, imf'nin gözü radar gibidir, olacak olanı önceden görür, ocakları söndürür bu kafirler, şimdiden kuyruğa girdi ülkeler, kurtuba'da ezan gökleri vurdu, ve kur'an okundu beyaz sarayda, yalan dünya tekrar şekillenirken, ey yerin ve göğün mutlak sahibi, mazlumların ahı yerden kalkmadan, geri çekmiyorum şikâyetimi.

Herkes Kendi İçinde Kaçak Kazı Yapıyor

Geçtik yalan dünyadan girdik sanal dünyaya, hatır gönül işine dönüp bakan kalmadı, karnından konuşanlar birbiriyle anlaşır, hâl diliyle konuşan bedeviden sayılır, yazanlar ne yazıyor okuyan ne anlıyor, çatırtıya sikanlar vurduğunu sanıyor, herkes nefesine köle kendi kentinde kral, her gün yeni bir bela kapımıza dayanır, ne yapalım erenler akli başa derenler, bunca insan içinde gönlümüze dokunan, arı duru türkçeyle dilinde söz pişiren, gönül eri nerdeyse orayı yurt yapalım.

Daralınca kalbimiz kalkar dosta giderdik, sarılınca rahatlar kendimize gelirdik, nerde o eski dostlar eskimeyen dostluklar, herkes bir yere gitti adresini terk etti, yitiğini ararken gittiği yerde yitti, herkes kendi içinde kaçak kazı yapıyor, kimi kendinden sarpıp aklını put yapıyor, kimisi de kendini şeyhülislam atıyor, sosyal medyada ahkam kese kese batıyor, ar nerede başlıyor namus nerde bitiyor, herkes herkesten memnun din kültürel bir değer, helâl haram sembolik kutsalımız kalmadı.

Biz mi devirden düştük devirler mi değişti, törpülenip duruyor her gün duygularımız, demek insan ikinci kırkını çıkarınca, aklı ile kalbini bir terazi bellermiş, önce darayı alıp sonra safiyi koyup, sonra da terazinin ibiğini tutarmış, kendisinden geçen hak hiç ık-mazmış aklından, kendisinden geçene helâl hoş olsun dermiş, bir gün olsun darlığın saklanmazmış ardına, hem gözüyle gönlüyle paylaşırmış durmadan, şükür anahtarıyla açar kapar günleri, her gün bin bereketle kapatırmış dükkânı.

Bu korona günleri gelir geçer yakında, insanoğlu bu sefer belki tulpara biner, göğün üstünde gezip yeryüzüne hükmeder, başka-sının canını cehenneme postalar, yeni köleler doğar yeni karunlar türer, ay'ı parselleyenler imara da açarlar, herkese bir ip takıp aklı tutsak ederler, konuşurum kendimle siz kusura kalmayın, bu ka-ramsar tabloyu alın asın kenara, belki günün birinde bakarsınız gülerek, bu atmaca ne manyak avcı imiş dersiniz, gelince sizin dev-rin belki ahir zamanı.

Biz Bize Biz Gibi Batar Dururuz

Ben beni ararım bende bulamam, nereye kayboldum bir gören var mı, daha dün gönlümün kuz bahçesinde, bir ağacın gölgesine oturup, bir türküden bir türküye geçiyor, efkâr soluyordum gam çekiyordum, hatıralar albümüne bakıyor, kim yerinde kalmış kim kime gitmiş, kim kimin sırtına hançer saplamış, kim kime gidiyor kimden geliyor, kimsesizler kimsesini bilenler, böyle birden bire nasıl oldu da, kendini kaybetti insan içinde, kelimeler dokunmuyor kalbime, hangi yana dönsem korkum çoğalır, ben beni ararım bende bulamam.

Sen senden uzağı göremiyorsun, dışından içine nasıl gömüldün, kaba ardıç ağacı bir tabuttan, uzun yola hüküm giymek istersin, yalnız aradığın eline geçmez, eline geçenler gönlüne uymaz, gönlünden geçene sen uzaktasın, el sallar durursun kendi kendine, gölgene basarak gezdiğin kadar, bir kere nefsini çiğneyemedin, burnunun ucunda benin büyüdü, baktığın aynada başkası güldü, sen bıyık altında sırıttın durdun, tebessümün oldu yapma bir çiçek, sağın solun gül bahçesi belledin, dikenlerden bir çit ördün kendine, sen senden uzağı göremiyorsun.

O başka bir dünya arar durmadan, yerin üzerinde bir başka yerde, bir başka dünyayı bulan olmadı, aradığı dünya içinde saklı, bunu diyenlere kulak asmadı, konuşurken sesi kendine döndü, herkes kendisini dinliyor sandı, yürürken burnuyla buluta çarptı, yer kayarak gitti ayaklarından, uzaklara uçtu gönül turnası, yakınları göz ucuyla izledi, nefsin yoldaş etti gayrıyı köle, her seferde galip dönme düşüyle, sözü kılıç gibi savurdu durdu, her darbede kesti kendi kendini, canına düşecek ateşten korkup, o başka bir dünya arar durmadan.

Biz bize biz gibi batar dururuz, ha bire kaçırız birbirimizden, aramızda dikenli tel örgüler, ben sana gidemem sen gelemesin, onlar ile zaten işimiz olmaz, biz bize biz deriz onlar çuvaldız, arada bir kıyık diyenler de var, herkes herkes ile kuzu sarması, içi boş sözlerle sohbet ederler, besmelesiz kurularlar sofraya, ne karınları doyar ne de gözleri, elleri uzanmaz hamd makamına, kafdağında yazın kayak yaparlar, düşlerinde yem atarlar ankaya, birbirine ayna gibi bakarlar, yüzlerinde solar tebessümleri, bu gidişle yer tükenir arafta, biz bize biz gibi batar dururuz.

Ruh Yarası

Anne neredesin ruhum kanıyor, babam da gelmiyor rüyalarım, yaşadığım ömrün çeyreği kadar, bir hayata dayanamaz bu kalbim, her gün korkum biraz daha büyüyor, çile tezgâhında gam dokuyorum, gözümde küçülüp duruyor dünya, baktığımı tanımıyor gözlerim, yoksulluk günlerim bundan güzeldi, avcumun içinde kuşları yemler, yerin göğün sahibine salardım, yatarken tadına varırdım şükürün, yarınların hesabını yapmazdım, her sabah kuşlarla birlikte kalkar, nasibin peşinde kanat vururdum.

Annen baban bacıların yok artık, uzaktaki ağabeyin de aramaz, sen ona ulaşmak istediğinde, bir karaçalıya takılır sesin, gözün ufukların ardına bakar, gönlünün önünden çocuklar geçer, torunların el sallarlar uzaktan, koca evde tek başına yaşarsın, ağzında bir ağıt tutuşur bazen, gözlerine çöker karabulutlar, herkes yatağına çekildiğinde, pencereye konar yağmur kuşları, ikide bir telefona bakarsın, sen ararsın seni aramayanı, ağzının içinde dolaşır kahır, sesinde bir sitem çiçeği açar, toprağın rengine yaklaşıp yüzün.

Ben mi serzenişte bulunuyorum, yoksa yaşlananlar çok mu konuşur, susarak ne kadar çılgılık kopardım, kaç kere çığların altında kaldım, bağırdım sesimi yüreğin duydu, donmak üzereyken sevgin yetişti, böyle böyle savdım kaç karakışı, kaç bahar yaşadım aklımda değil, ben mi hızlı koşuyorum ruhum mu, kim kimi geçiyor bilemiyorum, her gün biraz daha hayatın yükü, ağırlaşır ama yollar kısalmaz, erdemlerimizin içi boşalır, söz cevize benzer içi bahtıma, herkes beni kırar sen kıramazsın, kemirir dururum kendi kendimi.

Anne benden önce bu gezegeni, terk edip gitmeyi aklına koyma, *sen gidersen kendim berdar ederim*, yakama asılır kimsesizliğim, kaşıyıp dururlar yaralarımı, kaldıramam acıların yükünü, her gece körkütük sarhoş olurum, ayaklarım birbirine dolaşır, pencereden bakan camdan dostların, kahrını çekecek gücüm tükenir, sessizliğe gömülürüm gidersen, içim nasıl daralıyor bir bilsen, gece namazına beni de kaldır, avcumuzda uçurunca kuşları, başımı sinene koyduğum zaman, sancılarım akıp gitsin toprağa.

Kanımızda Deli Taylar, Karabağ'da Toynak Vurur

Sene bin dokuz yüz on dört, ahmet cevât'ın yüreği, dalgaların arasında, *çırpınırdı karadeniz, bakıp türkün bayrağına*, aradan geçiyor dört yıl, mehmet emin resulzade, biz sizinle bir çınarın, ayrı yerde köklerimiz, *bir defa yükselen bayrak, artık yere inmez* diyor, yeryüzüne nizam veren, osmanlı can çekişirken, nur topu gibi bir ülke, hilali göğe gererek, dikilirken yeryüzüne, *minlerce can qurban oldu, sinen herbe meydan oldu, hüququndan geçen asker, here bir kahraman oldu.*

Sene bin dokuz yüz doksan, yetmiş yıllık esaretin, zincirini kırmak için, önümüzde elçibey'im, mangal gibi bir yürekle, arslan gibi kükreyerek, elinde üç renkli bayrak, o yürüdü biz yürüdük, azadlık meydanı doldu, yandı hürriyet ateşi, sokaklardan cadde-lerden, sel yerine insan aktı, tanklar geldi üstümüzü, her taraf kıvılcık oldu, ölüm güldü yüzümüze, haziran'da doğan güneş, bir eylül'de battığında, boynunu büktü laleler, yüzde yirmi toprağımız, düştü yağının eline.

Sene iki bin yirmi de, resulzade'nin düşleri, elçibey'in hayelleri, gerçekleşmeye başladı, otuz yıldır ermeni'nin, işgal ettiği topraklar, türkiye'nin güftesiyle, azerbaycan bestesiyle, birer birer alınarak, yeniden yurt yapılırken, sesini yükselterek batı, bizi korkutmak istiyor, biz ölümü öldürelî, korkulardan azad olduk, varsın batı yüksek sesle, marş okusun ıslık çalsın, dünyanın her yerindeki, ermeniler ayaklansın, yel kayadan ne anlarsa, ödü olan karşımıza, çıksınlar da bir görelim.

Kalbim sizin ile çarpar, uyku girmez gözlerime, dünya bir kez daha gördü, sonra yumdu gözlerini, kulakları sağırlandı, ikiyüzlü devletlerin, anladık ki türkün türkten, başka dostu olmaz imiş, kanımızda deli taylar, karabağ'da toynak vurur, harı bülbül tekrar açar, azad oldu artık şuşa, bunun için otuz yıldır, sabrımızı bileyledik, zulmün duvarını yıktık, hilal doğmaya başladı, insanlıktan nasipsizler, nereye kaçarsa kaçsın, ölüm kartal gibi daldı, cırnaklarıyla çıkardı, maymunların gözlerini.

Bu Yanaşık Hece Burada Biter

Ana sütü gibi türkçemiz vardı, pişirdiğimizde kaymak tutardı, arada bir dümen döndü herhâlde, tadı gönül soframızdan çekildi, dilimizi kaba sözler kuşattı, konuşarak anlaşmayı unuttuk, beyin dam demeden dil mertek dedi, sükût nerde durur söz nerde başlar, bahanesiz kimse kimseye gitmez, artık yaza yaza uzaklaşırız, kimi dünya etrafında dönüyor, kimi kendi ekseninde kaybolur, bütün yönler birbirine benziyor, nereye gidelim nasıl gidelim, biz gönül gütmeye yayla ararız, herkes yetkin söz peşinde dolaşır.

Bezirgânlar çarşısında çağ hasta, kimse bir şey söylemez bu hussa, kalfanın yüzüne bakmıyor usta, merhaba vurulmuş muhabbet yasta, karacahillerden kurtulmak için, kim kendini okumaya başlasa, cik cik öter durur bühtan kuşları, her dergi sahibi bir kelle kesen, ayrı bir eyalet yayınevleri, para karşılığı kitap basarlar, kendisine yan bakan bir yazarı, sosyal medya meydanında asarlar, böyle böyle kötü şair yazarlar, poh poh ile günden güne azarlar, danışıklı dövüş tertip ederek, bir şekilde birbirini pazarlar.

Tanrı parpacığı haşa şairler, vadilerde şaşkın sarhoş gezerler, karın boşluğunda sözler dizerler, bir kere boş seda bırakmak için, kıvrırır dururlar geceler boyu, bir at gibi kişner nefsi her sabah, yazdığı şiirler amuda kalkar, edebiyat tekelinde onların, yazdığı dergiler dünyada tekten, herkesin yazdığı kutsal metinler, dokun-san yanarsın dokunmasan da, kiminin burnunda bir uzun direk, kiminin gözünde bir nokta ağrı, hele bir de derya deniz olan var, sinirlendiğinde bir tsunami, önüne çıkanı boğup yutarlar.

Sözü tartıp söylemeye çalıştım, incindiğim incittiğim olmuştur, kime gül yerine bir taş attıysam, önüme düştüyse nefsim vay bana, edebiyat çarşısında gezerken, külhanbeylik yaptım ise mazluma, edepsizlik etti isem bilmeden, şanı büyük bağışlayan adına, yeryüzünde görüştüğüm yüz yüze, ya da gönlümüze gönlünü koyan, dostlarımız bizi bağışlasınlar, yarın yeraltına kanat açarız, şeb-i yelda oldu bana her gece, *artık demir almak günü gelmişse*, bu limanda beni kimse tutamaz, bu yanaşık hece burada biter.

İçimdekiler

- Şiir Bir Hikâye Aslolan İnsan / 5
- Şairlerin Hâli İçler Acısı / 7
- Niyazi Ağabey Ruhun Şad Olsun / 9
- Hüzün Tavan Yapar Eylül Ayında / 10
- Vefa Size Ömür Her Yerde Cefa / 12
- Abim Bir Kumsalda Ben Bir Kumsalda / 13
- Mazlumların Ahı Arşa Merdiven Olur Dayanır / 15
- Vekil Olan Eder Asıl Yemini / 17
- Dünyanın Saati Çalana Kadar / 19
- Ne İlimiz Kaldı Ne de Töremiz / 21
- Şairler Ölünce Kıymete Biner / 23
- Bir Gün Gelir Münadiler Çağırır / 25
- Gelip Geçiyoruz Ömrün İçinden / 26
- Söz Demire Döndü Sükût Bakıra / 28
- Sürgünlüğüm Başka Yerde Sürecek / 30
- Yeniden Karıldı Milletın Harcı / 32
- Kendi İçimizde Kayboluyoruz / 34
- Çıngı Arıyoruz Küllerimizden / 36
- Bade Değil Kahve İçtim Söyledim / 38
- Hayatı Bir Durup Dinlemek Lazım / 40
- Gelip Geçti Cahit Çollak Dünyadan / 42
- Derdimizle Demlenmeye Başladık / 44
- Bahar Sancısı / 45

Kapının Dili / 46
Yarası Var İnsanın / 48
Park Alanı / 50
Boş Mezar / 52
Her Yerde Yangın Var / 54
Eylül / 56
İncelir İncinir Kalbi Olanlar / 58
İnsan İçimizi Geri Denelim / 60
Elli Beş Basamak / 62
Üç Gül Yaprağı / 64
Kuru Gürültü / 66
O Tayda Elesger Bu Tayda Şenlik / 68
Sen ve Ben / 70
Elli Altı Yılı Yığdım Harmana / 72
On Beş Temmuz Bayramı / 74
İşte Geldik Göçüyoruz Dünyadan / 76
İnsan Bozulursa Her Şey Bozulur / 78
Tebessümler Buzdan Yapma Bir Çiçek / 80
Seksek Oyununu Tek Kendin Oyna / 82
Şükür Çiçeği / 84
Zaman Akar Biz İçinden Geçeriz / 86
Nereye Dönersek Can Kırıkları / 88
Salavan Dağında Bir Beyaz Kartal / 90
Camdan Bakmayalım Birbirimize / 92
Muhtaç Değil Şükür Kimse Kimseye / 94

- Lamba Yandı Ben Camında Üşüdüm / 96
Uçakla Biçtiler Gökekinleri / 98
Herkes Kendi Kalesine Gol Atar / 100
Birgün Sardağı'na Tekrar Dönerim / 102
İstida / 104
Kurtulmuş Ümmet! / 106
Toprağın Rengine Boyanır Yüzüm / 108
Hangi Ağıt Söndürür Bu Acıyı / 110
Atmaca Şiir / 112
“Allah'a her şeyi anlatacağım” / 114
Herkes Kendi İçinde Kaçak Kazı Yapıyor / 116
Biz Bize Biz Gibi Batar Dururuz / 118
Ruh Yarası / 120
Kanımızda Deli Taylar, Karabağ'da Toynak Vurur / 122
Bu Yanaşık Hece Burada Biter / 124